

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

Charita

červen 2019

STAROST O DRUHÉ. Kapli Božího milosrdenství nacházející se na nádvoří Arcidiecézní charity Olomouc zdobí od pátku 24. května nová fotografie. Snímek Josefa Vrážela zachycuje světničku jedné chalupy na Valašsku a ty, kteří v ní žijí, a také ty, kteří tam docházejí pečovat, povzbuzovat, radit....

Foto: Josef Vrážel

obsah

Duchovní slovo:

Dělat malé věci s velkou láskou.....2

Zprávy z arcidiecéze:

I kaple Božího milosrdenství svítily do Noci kostelů. Navštívilo ji 710 lidí...2

Mimo systém.....2

Jsme s lidmi aneb poradny v první linii v boji s chudobou.....4

Rodinný život vydává letošní třetí číslo.....5

Zprávy z Charit:

Hranice, Moravská Třebová, Nový Hrozenkov, Olomouc, Otrokovice, Šumperk, Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Vsetín, Zlín.....6

Humanitární pomoc:

Sbírka pomáhá i dětem z Cheshire Home.....22

Výstava, přednáška, projekce a ochutnávka kávy přiblížily Haiti.....22

Charita pomáhá při lokálních povodních.....23

Multikulturní den nabídl mladým i „dovolenou“ na Haiti.....23

Ze Zaparkuj Festu do rozvojových zemí. Třeba na Haiti.....24

DUCHOVNÍ SLOVO

**Milí charitní spolupracovníci,
chci se s vámi podělit o jedno svědectví, které mi udělalo velkou radost:**

„Můj život změnil příchod na Charitu, kdy jsem prožila vnitřní duchovní i duševní obnovu. Ze zdravotní sestry, která se snažila vykonávat všechny zdravotnické výkony, jak nejlépe umí, bez zbytečné investice do citů, se stala během let sestra se srdcem na dlani, která pomáhá léčit úsměvem, pohlazením, sdílením, dobrým slovem i modlitbou. Naučila jsem se zde dělat malé věci s velkou láskou, aniž bych za to očekávala vděčnost. Tímto měním mnohé životy klientů, protože mimo výkony odborné je potřeba dávat lásku a soucit. Tak měním život svůj i lidí kolem mě...“

Jsem přesvědčen, že takový postoj má víceméně každý z vás a přeji vám a prosím o to Boha, abyste každá/ý tento postoj upevňovali a prohlubovali. Pomáhá k tomu způsob života a služby nás všech, protože se navzájem podporujeme a povzbuzujeme a to především tím, jak jednáme.

V měsíci červnu dostáváme každoročně další láskyplné povzbuzení a to přímo od našeho Zakladatele. V červnu si totiž už po několik staletí připomínáme a prožíváme symbol Nejsvětějšího

Srdce Ježíšova (božského Srdce Páně). Připomíná nám nesmírnou a něžnou, obětavou lásku Pána Ježíše, který zemřel proto, abychom my mohli žít.

Úcta k božskému Srdci Páně se rozšířila zvláště od 17. století. Podnětem k tomu byla zjevení svaté Markétě Marii Alacoque (1674), ve kterých jí bylo dáno poznat lásku Ježíšova Srdce. Probodené srdce, ovinuté trním, s plameny a křížem, symbolizuje Ježíšovu nepodmíněnou lásku k člověku. Svátek připadá vždy na pátek po 2. neděli po slavnosti Seslání Ducha Svatého. Letos jsme jej slavili 28. června.

V dnešním světě, ve kterém je tolik osamocení a beznaděje, potřebují naléhavě ženy, muži i děti poznat Boží srdce. To srdce, které odpouští, které se o lidi stará a které uzdravuje. Toto srdce není naplněno nedůvěrou, touhou po pomstě, předsudky ani nenávistí. Toto srdce touží jen po jediném: lásku rozdávat a jako odpověď pak lásku přijímat. Toto srdce trpí, když vidí lidské utrpení, a když vidí lidskou nedůvěru svěřit se Božímu srdci, které chce rozdávat útěchu, naději a odvahu. (Podle H. J. Nouwena)

Všem ze srdce žehná a krásné dny dovolené přeje

P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

I kaple Božího milosrdenství svítla do Noci kostelů. Navštívilo ji 710 lidí

Olomouc - Jsou to tři roky, kdy Ludmila a Zdena narazily v ulicích Olomouce na šipky navádějící do kaple Božího milosrdenství skryté na nádvoří Arcidiecézní charity Olomouc. Letos se tam podívaly o Noci kostelů už potřetí. „Dříve jsme netušily, že v tomto místě nějaká kaple je. A Noc kostelů máme rády, pro mě je takovým uklidněním na duši,“ usmívá se Ludmila a její přítelkyně dodává: „Je to sváteční večer.“

Ženy byly mezi 710 návštěvníky, kteří do kaple v pátek 24. května zavítali. Od 18 do 23 hodin se uvnitř vystřídali jednotlivci, dvojice, ale také početné skupinky lidí, ať už to byli kamarádi nebo celé rodiny. Někteří si přišli jen pro razítko do poutnického pasu, jiní se ponořili do ticha a rozjímali a další si pročítali příběhy dobrých skutků pracovníků Charity a jejich služby potřebným. Zjistili tak, že druhým pomáhají i ti lidé, kteří jsou sami v nouzi. Třeba maminka, která živí dvě děti a dochází do přerovské poradny. „Když přišla k nám do poradny, byla bez peněz, dlužila za elektřinu a žila s malými synky v bytě, který nebyl takřka vybavený. Maminka přespává se starším synkem v jedné posteli a malíček spal v postýlce půjčené od kamarádky. Měla od ní i kočárek. Pak věci ale musela vrátit. Pomohli jsme jí pořídit nové a ona teď posílá dobrý skutek

dál. Hračky a oblečení po svých dětech přináší k nám pro další rodiny v nouzi. Moc si toho ceníme,“ přibližuje Charitačka Martina. Návštěvníci kaple se začali také do příběhů lidí bez domova, Haitanů, kterým vzal střechu nad hlavou hurikán či nemocných, kteří si přáli dožít svůj život důstojně a v blízkosti svých příbuzných doma.

Jiní lidé si přáli vědět něco více o prostoru kaple a moderní výzdobě Pavla Hřebíčka a dalších předních umělců. Zjistili i to, že dlažba na zemi doplňuje křížky vložené do zdi na pravé straně kaple, a společně symbolizují křížovou cestu.

Malé děti zase hledaly nejstarší věc, exponát, který se v kapli nachází. Tipovaly kříž, potom židli, ale kámen ve středu kaple za oltářem málem unikl jejich pozornosti.

Kapli Božího milosrdenství od pátku zdobí ještě velkoformátová černobílá fotografie Josefa Vrážela, který zachycuje s poetikou sobě vlastní pravdivý, drsný až dojemný život na Valašsku. Obyvatelé tamních samot navštěvují každý den zdravotní sestřičky a pečovatelky Charity Nový Hrozenkov.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Mimo systém. Charita zkoumá, proč pro některé lidi neexistuje vhodná pomoc

Česká republika - Současný systém sociální ochrany připomíná řešeto: je děravý a někteří klienti jím propadají. Přesněji řečeno: určitým lidem v určitých nepříznivých sociálních situa-

cích systém nedokáže poskytnout náležitou pomoc. Vhodný typ sociální služby či jiné pomoci/podpory pro ně totiž neexistuje. Paní Věru propustili z nemocnice s těžkými proleženinami a s do-

poručením, ať se doléčí doma. Jenže jak, když o domov přišla? Zatelefonovali tedy do azylového domu v Ústí nad Labem, jestli nemají pro nepohyblivou paní volné místo. S takovým handicapem ale ženu k pobytu přijmout nemohli. Dva dny poté objevili pracovníci azylového domu Věru v ulicích ve zbědovaném stavu. Okamžitě ji ubytovali, i když se o sebe nemohla postarat sama. Po týdnu jí zajistili místo v léčebně Ryjčích a po doléčení k nim znovu přišla. A dobrý konec na závěr: na Nový rok se zotavená Věra přestěhovala do vlastního bydlení.

„V systému chybějí služby pro lidi bez domova, kteří kvůli zhoršenému zdravotnímu stavu přestanou být soběstační. Tím pádem nesplňují podmínky pro přijetí do azylových domů a nocleháren, a nemají ani zdroje na uhrazení těchto služeb,“ upozorňuje Jiří Lodr, ředitel Diecézní charity Plzeň.

Chybějí pobytové a odlehčovací služby pro lidi v aktivním věku, kteří jsou v důsledku nemoci závislí na pomoci druhých. „Nepočítá se s tím, že budou potřebovat pomoc!“ doplňuje Iva Kuchyňková, koordinátorka pro sociální oblast Charity Česká republika.

Příkladem jsou také chybějící „mokrý domy“, tedy azylové domy pro lidi se závislostí. Pro některé klienty znamená striktní zákaz alkoholu v „suchých“ azylových domech nepřekonatelnou podmínku. Jejich režim nezvládají, tím pádem nemají šanci se své závislosti zbavit, nebo ji alespoň držet v přijatelných mezích.

Nedostatek kapacit

Jindy legislativně ukotvené vhodné nástroje k pomoci lidem v nouzi sice máme, ale praxe naráží na nedostatečné kapacity, případně se potřebná pomoc stává nedostupnou kvůli jiným překážkám. Příklad: sociální pracovník musí okamžitě řešit situaci člověka v krizi, jenže čekací doba pro přijetí do vhodného zařízení činí i několik let.

To je případ sedmdesátileté ženy, která žije v domku ve vyloučené lokalitě na Břeclavsku, v němž není plyn ani voda, pouze elektřina. Invalidní důchod a dávky jí měsíčně zajistí příjem přes 8 tisíc korun. Nemá šanci na přidělení městského bytu ani na pobytové sociální služby, protože městu dluží za nájem. Pracovník Charity zjistil, že její dluh činí 80 000 korun (nakonec jí byl odpuštěn) a dalších 11 000 korun městu dluží za svoz komunálního odpadu, který uhradí, pokud se podaří dosáhnout zvýšení příspěvku na péči – ovšem pokud se tak stane, zařadí se do dlouhého pořadníku, a to s nejistou vyhlídkou. Příklad ukazuje na nedostatečnou kapacitu pobytových služeb péče, na neprůhledný pořadník v těchto službách a také na nedostatek terénních služeb.

Složité kumulace

Specifická situace nastává u kumulace několika hendikepů či znevýhodnění. Je téměř nemožné najít službu pro klienta s kombinací duševního a mentálního postižení. A když takoví lidé „ve službách“ jsou, vymykají se nastavené cílové skupině. Pracovníci služeb argumentují, že k nim vlastně „kombinovaní“ klienti podle veřejného závazku nepatří.

Například šestašedesátiletý muž pobírá dávky hmotné nouze, ale kvůli neodpracovaným rokům nemá nárok na důchod. Pokud v minulosti pracoval, šlo jen o krátké brigády bez pracovní smlouvy. Je závislý na alkoholu a ztrácí soběstačnost. Pobývá střídavě v psychiatrických nemocnicích, v ubytovnách nebo v azylových domech. Ubytovnu mu částečně hradí úřad práce, ale tento klient není schopen si na doplatek přivydělat, ani si částku ušetřit z dávek na živobytí. V azylovém domě mu úřad práce hradí celý pobyt, ale v tomto zařízení nemůže zůstat do konce života. Nemá vyhlídky na vlastní bydlení ani na místo v domově pro seniory, z dávek na to neušetří. Možným řešením

by pro takového člověka mohlo být speciální zařízení s pečovatelskou službou (u osob nesoběstačných) nebo vyhrazení určitého počtu míst v azylových domech (pro osoby soběstačné).

Otázka zní, jak by takové řešení přijala široká veřejnost. Ostatní lidé dostanou za celoživotní práci důchod, z něhož vzápětí většinu utratí za pobyt v pečovatelských domech. A lidé, kteří si na důchod nevydělal, by tyto služby měli zdarma.

Co s lidmi v nouzi, kteří odmítají pomoc?

Jiným případem je muž z Hradce Králové, který opakovaně odmítá jakoukoli pomoc a především v zimě tím ohrožuje své zdraví i život. Nanebevš je v nejtěžších mrazech ochoten nechat se terénními pracovníky na dvě hodiny odvézt do denního centra, ale pouze v době, když tam nejsou ostatní klienti. Od pracovníků nepřijme ani čisté oblečení a odmítá o sebe jakkoli pečovat. Lékaři však jeho jednání vyhodnotili tak, že údajně není život ohrožující. Jelikož dobrovolně se muž podrobil psychiatrickému vyšetření nechce, není šance, že by se do péče lékařů dostal. Nadále tedy zůstává na ulici pouze s minimální podporou, kterou je schopen přijmout.

Podobní klienti jako tento muž si svou nemoc nepřipouštějí, nechtějí spolupracovat s psychiatry, ale zároveň je nemoc ovlivňuje natolik, že jsou nezařaditelní do běžného života. Projevují se nestandardně, bizarně, zároveň však nejsou agresivní vůči sobě ani svému okolí. Tím pádem není šance na nedobrovolnou hospitalizaci, kde by se jim dostalo potřebné péče. Chybějí služby, které by se zabývaly kontaktní prací s lidmi s duševním onemocněním. Chybí dostatek chráněných bydlení a pobytových služeb pro takové klienty, kteří nejsou schopni v běžném typu bydlení fungovat, přesto potřebují určitou míru podpory. Nejčastěji jde o kombinaci duševního onemocnění se závislostí, se zdravotním hendikepem anebo poruchou osobnosti.

Sociální pomoc naráží na neprovázanost dílčích systémů péče/pomoci ve zdravotnictví, školství a v sociální oblasti. Dochází tak k situacím, kdy člověk tímto systémem propadáva – mnohdy až na úplné dno, což má závažné dopady pro něho i jeho blízké. Příkladem je péče o mladé lidi, kteří po dosažení zletilosti opouštějí ústavy mnohdy bez dostatečné podpory k zvládnutí tohoto přechodu a končí „na ulici“.

Řešit problém na počátku

Důležitou roli hraje čas. „Kdyby bylo možné nepříznivou situaci vhodným způsobem řešit hned na počátku, přineslo by to úlevu nejen danému jedinci, ale také úlevu pro stát, kterému by se snížily výdaje na sociální ochranu,“ říká Jana Klusáková Sedřová, sociální pracovník-analytik pro legislativní oblast Charity Česká republika.

Systém sociálních dávek není rovněž schopen flexibilně reagovat na aktuální zhoršenou situaci – např. matka samoživitelka v pracovní neschopnosti po úrazu nemá dost prostředků na zajištění základních potřeb pro sebe ani pro děti a vyřízení vhodné dávky trvá nepřiměřeně dlouho. Není zde možnost sociálních půjček, které v některých zemích existují. Nepřiměřeně dlouho se vyřizují příspěvky na péči u osob se zdravotním postižením. Chybí také kvalitní sociální práce v nemocnicích a ve školách. Sociální pracovníci v nemocnici pak při propouštění doporučí pacientovi zcela nevhodné sociální služby, pacienti jsou propouštěni do „domácí péče“, přestože žijí na ulici, anebo je sanitka odveze do azylového domu, kde pro péči o ně nejsou adekvátní podmínky. Nedostupnost bydlení vede k tomu, že klienti zůstávají v sociálních službách, což zvyšuje náklady na poskytování sociálních služeb a v důsledku to přináší i závislost klientů na službě (zvykají si a klesá motivace k samostatnosti), případně zůstávají v naprosto nevhodném bydlení. Sociální pracovník má

vést klienta k osamostatnění, ale tohoto cíle není reálné dosáhnout, pokud není reálně dostupné bydlení.

Kulatý stůl a cesta k nápravě

Charita Česká republika svolala kulatý stůl poskytovatelů sociálních služeb proto, aby do debaty o „skulinách sociální péče“ vnesla pohled lidí z praxe. Kulatý stůl si klade za cíl jmenované „díry“ s využitím zkušeností dalších organizací popsat a upozornit, co by se mělo změnit. A aktivně usilovat o nápravu.

Kulatý stůl se konal **21. května v Marianeu v Praze 2**, v rámci projektu Ke kvalitě v Charitě II, reg. číslo CZ.03.2.63/0.0/0.0/

17_071/0007576, financovaného z Evropského sociálního fondu, OP Zaměstnanost. Zúčastnili se ho zástupci poskytovatelů sociálních služeb, Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva práce a sociálních věcí a zdravotních pojišťoven. Cílem bylo zprostředkovat relevantním institucím zkušenosti a postoje poskytovatelů sociálních služeb, a přispět tak k vhodnému nastavení legislativy a financování, aby byla zdravotní péče v těchto případech plně dostupná.

Charita Česká republika

Jsme s lidmi aneb poradny v první linii v boji s chudobou

Paní Janu bije manžel. Pan Josef ztratil přehled, co komu dluží. Paní Eva neví, jak zaplatí nájem s miminkem, které se jí brzy narodí. Všichni sklouzli do situace, na niž sami nestačí a kterou bez pomoci nedokážou vyřešit. Právě pro lidi v podobné situaci existuje v České republice 69 poraden, které provozuje Charita Česká republika. Loni jsme jejich prostřednictvím bezplatně pomohli téměř 35 000 lidí, každý z nich přitom v průběhu roku navštívil poradnu průměrně čtyřikrát.

V boji s chudobou a sociálním vyloučením stojí poradny v první linii. Snaží se být lidem, kteří se ocitli v nouzi, opravdu nablízku a nenechat je samotné v situaci, z níž už sami nedokážou najít východisko. „K radě dáváme pomoc a k pomoci přidáváme radu, tak zní naše neformální heslo. Pomáháme s tím, co dotyčný neumí, a navazujeme na to, co umí,“ vysvětluje sestra Radima Ivančicová z poradny Domova sv. Terezie v Praze-Karlíně. V její poradně nikoho neodmítají. A některé klienty doslova „sbírají z ulice“.

Jedna z nejvytíženějších služeb

Právě proto jsou často podceňované poradny jednou z nejvytíženějších služeb Charity. V posledních letech se jejich počet pohybuje těsně kolem čísla 70. Dluhovému poradenství se věnuje 46 z nich. Oproti roku 2017 se v loňském roce zvýšil počet klientů o dva tisíce, celkový počet návštěv dosáhl 125 776. Podle loňského průzkumu IBRS zná charitní poradny přes 40 % populace a zkušenost s využitím jejich služeb má 6 % veřejnosti. Jejich vnímání je jednoznačně pozitivní, zvláště oceňované je poradenství v oblasti oddlužení.

V zemi, v níž je téměř 10 % lidí v exekuci a ve které 35 % domácností není připraveno na akutní výdaj ve výši 10 tisíc korun, je komplexní sociální práce víc než důležitá. „Komplexní pomoc je jádrem křesťanské sociální služby, kterou církev skrze Charitu nabízí těm nejpotřebnějším. Poradny jsou prvním místem, kam se lidé v krizové situaci obracejí. Bez dobré sítě poraden bychom tyto lidi nikdy nezachytili. Díky charitním poradnám jsme lidem s problémy nablízku,“ uvádí generální sekretář České biskupské konference Stanislav Příbýl. „Pracovníci z Charity pracují nezištně a v jejich prospěch, a to klienti rychle vycítí,“ zdůrazňuje. Poradna bez navazující pomoci a pomoc bez zachytání sítě poraden – jedno bez druhého by nemohlo fungovat.

Odborné a akreditované charitní poradny se podílejí na naplňování sociální politiky státu, proto je jejich provoz hrazen z dotací ze státního rozpočtu prostřednictvím krajů a obcí. Z tohoto důvodu by se poraden dotkl také dvoumiliardový výpadek ve státním rozpočtu. Ten je částečně vyřešen, ovšem Charita již minulý týden upozornila na to, že uvedená miliarda a půl plánovaná z evropských zdrojů nevyřeší problém zcela: vyčerpání takové sumy peněz, jaká je pro sociální služby potřeba, nebude

z evropských prostředků reálné. Evropské finance navíc nejsou určeny na všechny potřebné oblasti.

Poradny zřizují jednotlivé Charity tam, kde jsou nejvíc potřeba. „Jsme síť a díky ní působíme na mnoha místech, samozřejmě i v lokalitách ohrožených vyloučením. Poradenství je pro klienty bezplatné, ale je vysoce kvalifikované. V případě potřeby jsou pracovníci oporou i doprovodem klienta na úřad či při sepisování žádosti. Mnohdy jsou poradny doplněny o službu v terénu, která sama aktivně potřebné lidi vyhledává,“ doplňuje ředitel Charity Česká republika Lukáš Curylo. „Dobrou radu“ totiž vždy doprovází i další pomoc. Některé poradny jsou přímo součástí azylových domů a nocleháren, případně sídlí v jejich blízkosti; k dispozici bývá šatník, sprcha a často také potravinová pomoc.

Někomu se žije těžce

Mezi klienty charitních poraden jsou lidé s dluhy, bez domova nebo ti, kterým podobný osud hrozí. Jiní třeba ztratili práci, životního druhu nebo si vyslechli závažnou diagnózu, a teď nevědí, jak dál. Prvotním úkolem pracovníka poradny tak bývá rozklíčování situace. Problémy lidí v nouzi totiž bývají komplexní – obvyklá je kombinace dluhů, nevyhovujícího bydlení, ztráty zaměstnání a nestabilního rodinného zázemí. Často se řeší chybějící osobní dokumentace, ztráta bydlení nebo pomoc s hledáním práce. „Lidé si potřebují o svém problému s někým promluvit. Je na nás, abychom jim pomohli zorientovat se a rozhodnout, odkud vůbec začít,“ upřesňuje Radima Ivančicová. Typickým klientem v pražském Karlíně bývá člověk ve finanční tísní, kvůli níž mu hrozí vážné následky, třeba odebrání dítěte. „Chybí jim něco základního, ale oni sami nevědí, kudy z toho ven,“ dodává sestra Radima. Proto bývá poradna často také rozcestníkem a cesta z ní vede k dalším specialistům či lékařům – například k odborníkům na duševní nemoci, jejichž výskyt bývá mezi lidmi v nouzi častý.

Jedinečnost a opakovaně zmiňovaná komplexnost služeb Charity spočívá v tom, že na základní činnost poraden jsou nabaleny další,

doplňkové služby. To, že poradny nefungují osamoceně, ale právě v charitní síti, je pro jejich uživatele mnohem výhodnější. „Klienti chodí po celý rok, útlum nastává jen před Vánocemi a v období letních prázdnin,“ popisuje svou práci Alena Holcová z charitní poradny v Litoměřicích. Letos v červnu tam čekají skokově zvýšený zájem o služby díky novele insolvenčního zákona, která vstupuje v platnost a jež významně rozšířila možnost oddlužení.

„Snažíme se pomoci, aby lidé nebyli ve stresu a neplatili, co nemusejí,“ shrnuje úkol svého oddělení dluhový poradce Martin Babák z Oblastní charity Most. Tvrdí, že exekutoři občas využívají neznalosti dlužníka. „Dlužník se často teprve v poradně dozví, že se ještě dá něco dělat. Musí však přijít a řešit situaci včas, ne až po několika letech, kdy házel úřední obsílky do koše,“ dodává Babák. Jak si poradny získávají důvěru, popisuje Petr Karták z občanské poradny v Teplicích: „Jsme vázáni mlčenlivostí, i proto k nám lidé za ta léta mají důvěru. O své dobré zkušenosti si mezi sebou řeknou. Kromě konkrétních kroků se lidé někdy prostě potřebují ze svých problémů někde vypovídat. Některým lidem se dnes opravdu žije těžce.“ Charita Česká republika provozuje 69 poraden, z nichž 60 je tzv. občanských (z toho 46 se věnuje dluhovému poradenství a 6 je pro cizince). K dalším typům patří poradna pro seniory (1), pro lidi se zdravotním postižením (2), pro oběti trestných činů a domácího násilí (1) a hospicové poradny (5). Speciálním typem poraden jsou charitní infolinky v mongolském, vietnamském a ukrajinském ja-

zyce, které jsou určeny pro pomoc cizincům žijícím a pracujícím v ČR.

Česká biskupská konference je zřizovatelem Charity Česká republika. Skrze Charitu naplňuje jeden z pilířů svého poslání – sociální službu lidem v nouzi a potřebným.

Charita Česká republika

Foto: Jakub Žák

Rodinný život vydává letošní třetí číslo

Na něco se vás, milí čtenáři, musím zeptat. Když jste byli ještě malí, zlobili jste často? Rodiče, prarodiče, učitele, sourozence, tu postarší sousedku z druhého patra...

Záměrně nepátrám po tom, jestli jste vůbec zlobili. Na světě totiž nenajdete člověka, který si čas od času více či méně nezávazně „nezazlobí“. Občasná neposlušnost k dobře míněným radám, příkazům a zákazům k životu patří. Pravdou ovšem je, že bývá příjemnější zlobit než být zloben. Především rodiče o tom vědí své. Víme to i my v Rodinném životě, a proto se ve 3. letošním čísle věnujeme tématu (ne)poslušnosti dětí.

V rubrice Pohledem církve si s Petrou Giraškovou připomenete, čemu nás učí naše děti (ano, často právě s použitím neoblíbené výukové metody odmouvání a vzdoru). Velmi bohatá je v tomto čísle rubrika Rozhovorů. Seznámí vás s inspirující činností sestry Angeliky Pintířové, která se věnuje práci s „problémovou“ mládeží. Díky povídání s mužskou částí rodiny Janštových zjistíte, že poslušnost nemusí být břemenem.

V Tématu Andrea Valová srozumitelně vysvětluje, co je to ADHD a jak s jeho projevy u dětí pracovat. Necháme vás nahlédnout do fungování jedinečné komunity Cenacolo, která se pro mnoho mladých lidí stala cestou ze tmy závislosti do světla nového, svobodného života s Bohem.

Zkušenější rodiče spolehlivě pobaví úryvek o výzkumu „Pubertostaurarexe“ z knihy Jana Weilera. V Anketě se nám děti svěřily, proč nás často (ne)poslouchají.

Rubrika Vztahy a výchova přináší vtipná, přesto hluboká zamyšlení od Luboše Náglu (Dělník je smrtelný, vylepšování živé) a Magdaleny Strejčkové (Příběh tramvajový aneb lekce pro (ne)poslušnou maminku). Čtení na dobrou noc přináší část příběhu o Pinocchiově. V Duchovním životě zjistíte, jak se tančí oslavný tanec Santaranta (Cherubín). Jitka Hosanna Štěpánková si v Babiččině teologii povídá se svou vnučkou o kouzelném zrcadle, které si s sebou nosíme všichni, našim svědomím. MUDr. Jitka

Krausová nás seznámí s životním příběhem Ct. Alessandra Nottegara – bývalého klerika, který se nakonec rozhodl sloužit Bohu jako manžel a otec a zakladatel komunity Maria, královna míru.

Na stránkách časopisu najdete také chutné recepty – tentokrát na polévku poutníka do Compostely, tipy na zajímavé knihy, a samozřejmě vyhodnocení her a soutěží z minulého čísla. Další nápady, plná znění článků, inspirativní texty a podněty pro váš rodinný život najdete na našich webových stránkách – www.rodinnyzivot.eu. Ukázkové číslo i předplatné si můžete objednat poštou (Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 779 00 Olomouc), telefonicky (587 405 250-3) nebo e-mailem (rodinnyzivot@ado.cz). Na požádání pošleme ukázkové číslo časopisu i elektronicky.

(red)

ZPRÁVY Z CHARIT

Charita Hranice

Setkání v Meditační zahradě: kultura i rady od Charity

Lipník nad Bečvou – Ve čtvrtek 13. června se za krásného letního počasí uskutečnilo již tradiční Setkání v Meditační zahradě v Lipníku nad Bečvou. Do rozkvetlé zahrady přijali pozvání naši klienti, jejich rodinní příslušníci, příznivci Charity a široká veřejnost.

Úvodního slovo pronesl ředitel Charity Hranice Jan Hegar, dále promluvil místostarosta Lipníka nad Bečvou Ondřej Vlček. Společným tématem byla vzájemná spolupráce při pomoci potřebným lidem. Následovalo žehnání nových charitních automobilů, kterého se ujal místní farář Stanislav Suchánek.

Zbytek odpoledne naplnila hudba, zpěv, tanec a také dobrá nálada, ke které přispěli všichni účinkující. Obdiv sklidily taneční vystoupení majetínských seniorek, které si říkají Báječný ženský a vystoupení dětí z taneční skupiny Progress Mini. U dětí jednoznačně zabodovalo pohádkové představení Divadla Tilia. K poslechu zahrála cimbálová muzika Kločenek, kroužek fléten Základní školy Hranická Lipník nad Bečvou, duo sester Plachkých a děti z Nízkoprahovky Fénix. Zpestřením bylo vystoupení členů Sportovního klubu Karate Lipník nad Bečvou.

Po celou dobu si mohli návštěvníci nechat zdarma změřit krevní tlak, glykémii, využít poradenství charitních zdravotních sester a dobrovolného sdružení stomiků České ILCO, vyrobit něco pěkného ve tvořivé dílničce Nízkoprahovky Fénix nebo zakoupit výrobky uživatelů charitních ambulantních služeb.

*Pracovní kolektiv charitního střediska
Lipník nad Bečvou*

Charita Hranice oslaví 20. narozeniny.

Bohatému kulturnímu programu vévodí Anna K.

Hranice – Charita Hranice si v letošním roce připomíná, že profesionální sociální a zdravotní služby poskytuje na Hranicku již dvacet let. Toto kulaté jubileum oslaví zaměstnanci Charity Hranice na akcích, které organizují pro širokou veřejnost.

Největší událostí bude benefiční koncert Anny K. pořádaný ve čtvrtek 22. srpna 2019 od 18 hodin v areálu Stará střelnice. Hlavní vystupující od 20:30 hodin bude Anna K. se svojí kapelou, jako předkapela zahraje od 18 hodin hranická skupina Gentlemen's Club.

Při společensko-kulturním setkání můžete získat ucelený přehled o činnosti Charity Hranice, připomenout si její vývoj od vzniku až po současnost, chybět nebudou informace o aktuální nabídce poskytovaných sociálních a zdravotních služeb i o ostatních Charitou realizovaných projektech.

Vstupné v předprodeji stojí 400 korun, na místě v den konání akce 450 korun.

Děti do 150 cm v doprovodu rodičů mají vstup zdarma.

Prezentační výstava Charity Hranice v Galerii M+M bude další akcí, která připomene 20 let profesionálního působení Charity v Hranicích. Výstavu zahájíme v pondělí 26. srpna v 17 hodin.

20 let s vámi

1999-2019

V rámci vernisáže se můžete těšit na vystoupení loutkového divadla Tilia.

A to není vše. Výstava fotografií seznámí návštěvníky Galerie M+M s historií Charity Hranice. Svými výrobky se pochlubí klienti Denního centra Archa a uživatelé Nízkoprahovky Fénix. Prohlédnout i vyzkoušet si můžete kompenzační pomůcky, které je

možné si vypůjčit v charitní půjčovně. Charitní tematiku budou mít také kreslené vtipy Kamila Krále. Výstavu můžete v Galerii M+M navštívit do pátku 6. září. Oslavte s Charitou Hranice 20 let s vámi!

Radka Andryšková,
Charita Hranice

ANNA K.

benefiční koncert

od 18:00 hod.
PŘEDKAPELA
GENTLEMAN'S CLUB

20 let s vámi
1999-2019 Charita Hranice

22.8. 2019
HRANICE
AREÁL STARÁ STŘELNICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK:
TICKETSTREAM

SPONZORÉ:
Cement Hranice, SCHAFER, Stará Střelnice, VAHALA, GARDENTECHNIK BOBORA, město Stará Střelnice Hranice, infocentrum Hranice

Akce se koná ve spolupráci s městskými kulturními zařízeními Hranice

Charita Moravská Třebová

Komunitní centrum O krok dál bylo slavnostně otevřeno. I s požehnáním

Linhartice – V úterý 21. května se v Linharticích uskutečnilo slavnostní požehnání a otevření Komunitního centra O krok dál, ve kterém Charita Moravská Třebová provozuje novou službu sociální rehabilitace pro osoby s duševním onemocněním.

Jedná se již o její sedmou registrovanou sociální službu. Posláním centra je poskytovat pomoc a podporu dospělým lidem s duševním onemocněním při získávání, nácviku nebo upevnění dosavadních

dovedností, které jim umožní fungovat v přirozeném a společenském prostředí a žít svůj život naplno.

Slavnostního dne se zúčastnil Pavel Šotola, člen Rady Pardubického kraje, zodpovědný za sociální péči a neziskový sektor, vedoucí odboru sociálních věcí Helena Zahálková a hejtmana Pardubického kraje zastupoval Radko Martínek. Pozvání na slavnost přijali také představitelé Města Moravská Třebová, Místní akční skupiny Moravskotřebovsko a Jevíčko, obce Linhartice, spřízněných Cha-

rit a organizací či zástupci firem, které Charitu Moravská Třebová podporují.

Pomoc duševně nemocným i jejich blízkým

Činnost nové služby prezentovala ředitelka Charity Moravská Třebová Ludmila Dostálová. Ve své řeči přiblížila, že Komunitní centrum O krok dál bylo založeno, aby pomohlo nejen lidem, kteří se potýkají s psychiatrickým onemocněním, ale také jejich rodinným příslušníkům. Život s psychiatrickou diagnózou je totiž extrémně obtížný pro všechny členy rodiny. Uvedla také: „Službu sociální rehabilitace jsme zřídili proto, abychom pomohli řešit celorepublikovou situaci týkající se transformace psychiatrické péče. Lidem, kteří trpí psychickými potížemi, nabízíme prostor, kde mohou navázat nové sociální kontakty, získat pocit sebejistoty a naučit se novým dovednostem. Klienti sociální rehabilitace mohou využít také terénní formu služby. Ať už si vyberou jakoukoliv variantu, kterou nabízíme, náš tým se bude snažit jim pomoci, aby se mohli posunout o krok dál. Proto jsme pro službu zvolili i takový název,“ sdělila Ludmila Dostálová. Dále zdůraznila důležitost pozhánání a pomoci potřebným a poděkovala zástupcům krajské a místní samosprávy, všem donátorům a dárcům za projevenou důvěru a podporu moravskotřebovské Charity.

„Charita Moravská Třebová patří mezi významné poskytovatele sociálních služeb v regionu a díky dobrému vedení a týmu pracovníků se dále rozvíjí, a to dle potřeb občanů. Právě díky tomuto přístupu je nyní služba dostupná pro osoby s duševním onemocněním z Moravskotřebovska, čímž zároveň velmi přispívá k jejich pomoci a podpoře,“ uvedl Pavel Šotola. Významný akt žehnání spojený s modlitbou provedl otec Bohumír Vitásek, prezident Arcidiecéze

ni charity Olomouc a otec Šebestián, představený františkánského kláštera v Moravské Třebové. Tím byly prostory otevřeny pozvaným hostům i široké veřejnosti. Na všechny přítomné čekalo pohostění vyrobené pracovníky a klienty charitních služeb a dobrovolníky významné regionální firmy. Milým překvapením byl dort s logem Charity Moravská Třebová, který upekly pracovnice Komunitního centra O krok dál a ochutnali jej všichni hosté.

Během akce bylo možné zakoupit výrobky ze sociálně terapeutických dílen a podpořit tak činnost Charity Moravská Třebová. Akce se uskutečnila v přátelské veselé atmosféře, pozhánané prostory hosté obdivovali a každý si na památku odnesl klienty ručně zhotovený dárek.

Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová

Charita Nový Hrozenkov

Na Lávce to vonělo bezovým květem

Karolinka – Téměř celý týden to na charitní Lávce vonělo. Vůně se nesla nejen místností, ale stačilo jen otevřít dveře a provoněná byla i vedlejší ordinace lékaře. Za příjemné aroma mohly květy jednoho z neznámějších léčivých keřů, a to černého bezu. „Rozhodli jsme se, že zkusíme s klienty připravit sirup z černého bezu. Má léčivé účinky a je výborný i na osvěžení v horkých dnech. V rámci procházky jsme nasbírali květy bezu, podle receptu naložili a ve čtvrtek léčivý nápoj scedili a nalili do lahví,“ vypráví pracovnice hrozenkovské Charity Andrea Ondráčková a Barbora Krutílková.

S nápadem, jak nazdobit obyčejnou láhev od vína a povýšit ji na „originální“ charitní, přišla Andrea. „Představu jsem měla, ale do reálné podoby mi s ní pomohl až náš klient, triadvacetiletý František,“ vysvětluje a už teď přemýšlí, co se na Lávce bude vařit nebo vyrábět příště. „Snažíme se, abychom aktivity s klienty kombinovaly. V úterý většinou chodíme na procházky do přírody a ve čtvrtek něco vaříme nebo pečeme,“ dodává Andrea.

Posláním sociální rehabilitace Lávka je pomáhat uživatelům naučit se trvale žít se svým zdravotním omezením či jinými obtížemi a v praktickém životě překonávat některé nepříznivé dopa-

dy omezení a tím zůstat v místě, které si vybrali pro svůj život a v kruhu osob, v rámci kterého svůj život chtějí prožít. Jde tak především o nácvik aktivit směřujících k dosažení lepší samostatnosti a soběstačnosti. Příští aktivitou na Lávce zaměřenou na domácí vaření bude pudink či výroba džemu z jahod.

Ludmila Brousilová,
Charita Nový Hrozenkov

Červen zpestřují charitní výlety

Nový Hrozenkov – Nejen prázdniny jsou symbolem výletů či nejruznějších pobytů u nás nebo v zahraničí. Něco příjemného podniknout se dá po celý rok. Měsíc červen k tomu přímo vy-

bízeli a navíc tak trochu více jsme už „žili“ létem. Vyjeli jsme do valašskomeziříčského muzea gobelínů a Květné zahrady v Kroměříži.

Sociální doprava Charity Nový Hrozenkov si na aktuální měsíc nachystala tři výlety. Zavezla své klienty za poznáním, zážitkem a krásou naší vlasti. „Jako první jsme se rozjeli 12. června do Živého muzea gobelínů ve Valašském Meziříčí. Prohlédli jsme si zdejší provoz, uviděli jsme, jak vzniká gobelín či jak se vážou kobercové uzly. Spoustu věcí jsme si mohli osahat a přímo vyzkoušet. V chodu byly historické stroje, které už dneska jsou technickými památkami. A kdo chtěl, zavítal do stylové kavárny,“ říká vedoucí sociální dopravy Jana Němečková.

Dalším výletním dnem bylo úterý 25. června. „Zamířili jsme na jedno z nejkrásnějších míst v České republice, a to do Kroměříže,

kde jsme navštívili Květnou zahradu. Zájemci zhlédli i Arcibiskupský zámek s Podzámeckou zahradou,“ přibližuje Jana Němečková. Kroměřížská Květná zahrada, známá též pod názvem Libosad, patří mezi nejvýznamnější zahradní díla v celosvětovém měřítku a právem je zapsaná na Seznam památek UNESCO. Výletníci přistupovali do autobusu na zastávkách od Vsetína až po Velké Karlovice a dále po trase. Třetím místem výletu byla Turzovka.

*Ludmila Brousilová,
Charita Nový Hrozenkov*

Charita Nový Hrozenkov děkuje mecenášům, Lesům augustiniánského opatství

Nový Hrozenkov, Praha – Jejich pomoc je pro nás nenahraditelná. Jako poděkování z naší strany byla nominace na Cenu Ď neboli „dík mecenášům a dobrodincům“.

Někdy to bez dobrovolníků, dárců, mecenášů, dobrých lidí, firem ochotných finančně pomoci nejde. Některé organizace jsou na jejich podpoře zcela závislé a bez této pomoci by mnohdy byla jejich existence ohrožena. Jejich zánik by způsobil nepříjemné omezení života pro nemocné, nemohoucí lidi nebo třeba děti bez domova. Dělalí velkou věc, která si zaslouží poděkování. A od toho tu už devatenáct let je Cena Ď neboli dík mecenášům a dobrodincům. Pořadatelem projektu je Richard Langer, významnými podporovateli je Národní divadlo, Nadační fond Františka Janečka či osobnost Františka Duky.

Charita Nový Hrozenkov na tuto cenu za mimořádné finanční darovství nominovala Lesy augustiniánského opatství. Za poslední tři roky augustiniáni podpořili naši organizaci částkou přesahující půl milionu korun a navíc se vedení této společnosti zavázalo, že po dobu dalších pěti let každý rok přispějí na charitní účet čtvrt milionem korun. Jejich podpora není účelově vázaná a hrozenkovská Charita ji může použít tam, kde to je skutečně potřeba. Pomáha-

jí nám tak naplňovat naše hlavní poslání – umožnit lidem zůstat doma i přes vysoký věk a vážnou nemoc až do konce svých dní.

Slavnostní ocenění „osobností“ nominovaných na Cenu Ď se uskutečnilo 14. června 2019 na Nové Scéně Národního divadla v Praze. Těch co byli mezi kandidáty na Cenu Ď, byly téměř tři stovky v šestnácti kategoriích. Uspěl mohl vždy jen jeden a jen pro toho byla připravena cena ze sklářské dílny firmy Art Cristal Bohemia ve Velkém Oseku. Mezi čtyřicítkou nominovaných v kategorii „Nadace, hospice, charita“ byly i Lesy augustiniánského opatství. Svým mecenášstvím se umístily v čtveřici nejlepších ve zmíněné oblasti pomoci. Vítězem se stala patronka SOS dětských vesniček Taťána Nepustilová.

Absolutním vítězem všech nominovaných se stal Roman Kozák, ředitel firmy Jizerské pekárny za dlouholetou podporu Sociálních služeb města České Lípy. Cenu za morální vzor v České republice si odnesl Karel Vágner.

Více informací k udílení cen lze získat na webových stránkách www.cena-d.cz.

*Ludmila Brousilová,
Charita Nový Hrozenkov*

Charita Olomouc

Charita Olomouc se zaměřila na pomoc rodinám a dětem v tíživé životní situaci

Olomouc – Středisko Khamoro Charity Olomouc, v minulosti orientované na pomoc romským menšinám, rozšířilo od 1. června 2019 svoji péči na všechny rodiny a děti, které se ocitají v nepříznivé sociální situaci. Praxe střediska v průběhu posledních let ukázala, že pomoc potřebují nejen rodiny a děti u nás žijících etnických menšin, ale i mnohé další rodiny, které se nalézají ve špatné finanční situaci, bydlí v nevyhovujících podmínkách nebo jim hrozí odebrání dítěte. V důsledku rozšíření cílové skupiny mění středisko Khamoro svůj název na Středisko pro rodiny a děti.

Transformace střediska je přímým důsledkem potřeb, s nimiž se pracovníci při práci s klienty v poslední době setkávají. Změna názvu spočívá v orientaci na širší cílovou skupinu, protože rodiny, které se nacházejí v těžkých životních situacích, nejsou pouze romské a je třeba jim poskytnout stejnou podporu a pomoc. Zároveň však rozšíření cílové skupiny neznamená, že se služby nebudou nadále věnovat romským rodinám. „Ke všem přistupujeme individuálně a snažíme se maximálně reagovat na potřeby jednotlivých rodin a dětí, které k nám s žádostí o pomoc

a podporu přicházejí," uvádí Petra Pavlíčková, vedoucí Střediska pro rodiny a děti.

V roce 2016 byla školička Khamoro převedena pod projekt ROMSPIDO Univerzity Palackého, u něhož je samotná podpora rodin přímo součástí projektu. Služby střediska se začaly více zaměřovat na rodiny a děti z Olomouce, které nutně nenavštěvovaly školku Khamoro. „Postupně jsme zjišťovali, že rodiny s dětmi, které potřebují pomoc, nejsou jen romské. Současně jsme ale narazili na problém, že tyto potřebné rodiny nevěděly, zda se mohou na naši službu obrátit, a to právě z důvodu její orientace na etnické menšiny. Dalším zjištěním byla skutečnost, že

název služby často bránil institucím a orgánům přeposlat k nám rodinu, která se ocitla v akutní situaci a přitom nebyla romská," vysvětluje Petra Pavlíčková.

V tíživé situaci se ocitají také osamělé těhotné ženy bez zázemí, rodiny postižené úmrtím jednoho z partnerů či rodiny v rozvodovém řízení. „Věříme, že díky rozšíření cílové skupiny můžeme nyní pomoci většímu počtu rodin a dětí v jejich nelehké životní situaci," dodává Petra Pavlíčková.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Bývalá ředitelka Ludmila Gottwaldová: Charita je magické místo, kde člověk pozná sám sebe

Nikdy neměla ambice stanout na vedoucí pozici. Přesto se ocitla v čele Charity Olomouc a za jejího bezmála dvacetiletého působení se organizace postupně rozvíjela. Celkové zkvalitnění a rozšíření služeb, rekonstrukce hlavní budovy ve Wurmově ulici a mnohé další počiny má na kontě Ludmila Gottwaldová. Za svoji neúnavnou obětavou práci v čele olomoucké Charity převzala 30. května Cenu města Olomouce. Jak rekapituluje své působení v Charitě, v čem udělala chyby a na co je pyšná?

Sedmnáct let v čele olomoucké Charity. Jaký je život bez ní?

Začínám žít. (smích) Ještě nejsem úplně rozhodnutá, co budu dělat. Začnu se vyskytovat doma, to jsem trochu zanedbávala, tak to teď doženu. Už jsem zkrátka poznala, že je čas odejít. Nicméně jsem stále v Radě Charity, která je vtažena do dění a různých strategických záležitostí. Ale jinak se na půdě Charity už nezdržuji, což je podle mě dobré pro řízení. Nový ředitel je naprosto fundovaný, má představu a vizi. Znáám ho jako kolegu, se kterým jsem naprosto souzněla ve všech ohledech. Mohla jsem se na něj vždy spolehnout a často jsem dala na jeho rady.

Jak vypadaly Vaše začátky v ředitelském křesle?

Když jsem přebírala Charitu, tak to bylo v podstatě takové krizové řízení. Zhruba půl roku mi trvalo, než jsem organizaci nějak uchopila, zorientovala se. Předtím to byl jeden velký chaos. Bylo potřeba to pomyslné klubko rozmotat a dát tomu nějaký řád. V takových chvílích je důležité, aby vůdce měl představu. Pokud jsme chtěli služby Charity vykonávat kvalitně, museli jsme z toho chaosu vystoupit. Měla jsem pár lidí, o které jsem se mohla opřít, jedním z nich byl i právě nový ředitel Petr Prinz. Pak jsem začala dělat výběrová řízení, abych si obsadila klíčové pozice dalšími dobrými a spolehlivými lidmi.

Dobří a spolehliví lidé. Podle čeho jste si vybírala?

Kladla jsem hodně důraz na to, aby znali sociální práci a byli v tomto směru i odborně vzdělaní. Nadšení pro práci v Charitě je úžasná věc, ale na klíčových pozicích to nestačí. V tomto ohledu je geniální Vyšší odborná škola Caritas, která na tyto pozice v podstatě přímo produkuje ideální zaměstnance. Kromě vzdělání je samozřejmě důležité, aby byl člověk spjat s hodnotami Charity a měl nějakou vizi. Pak samozřejmě komunikace hraje obrovskou roli, aby celý charitativní organismus dobře a zdravě fungoval. Na poradách jsme vždy vedli dialog, zavedla jsem hodnocení pracovníků, chtěla jsem, aby se zapojovali do supervizí, posilovali se. To samozřejmě platilo i pro mě. Nesmím vynechat ani ekonomický úsek, protože ekonomika je páteří i v Charitě jako v jiných velkých organizacích. Ale jak řekla Marie Svatošová – když je pomoc potřeba, tak peníze přijdou, ale je potřeba věřit.

Co křesťanská víra? Měl by být pracovník Charity věřící?

Toho jsem se zpočátku držela, ale paradoxně jsem měla tu zkušenost, že spousta věřících do Charity nechce. Nevím, jak si to vysvětlit, asi se báli, možná se jim to zdálo málo. Přišlo mi to skoro biblické. Musela jsem vyjít na ulici a nabízet práci jinde, než v řadách věřících. A právě z nich se pak stali zapálení kolegové. Na druhou stranu si myslím, že je dobře, když je člověk zakotven ve víře. Lépe věci chápe a lépe se mu žije. Ale když jsem se setkala s tímto odvrácením od pomoci druhým, tak mi došlo, že víra není kritérium. Ovšem na vedoucí pozici by podle mě měl být věřící člověk. Pro mě vždy byla a stále je důležitá modlitba a skutečnost, že Charita není moje, že jsem do ní jen pozvána, abych odvedla dobrou práci. Jestli jsem ji skutečně odvedla, musí posoudit jiní, samozřejmě jsem dělala chyby.

Prozradíte, jaké chyby máte na mysli? Případně co byste udělala ve své funkci jinak?

Mockrát jsem o tom přemýšlela. Určitě bych dala větší kompetence svým kolegům. Protože důvěra je hrozně důležitá. A vím, že jsem občas nedůvěřovala. Vždycky mi říkali, že jsem byla tvrdá, ale když řídíte takovou organizaci a potřebujete, aby kolegové dodržovali pravidla a abychom mohli jít dál, tak je to potřeba. Je ale pravda, že jsem hodně nakládala na své kolegy. To byla moje slabá stránka. Taky jsem se bála nahlas říkat svou dlouhodobou vizi najednou. To mi pak kolegové vyčítali, kdybych jim celý plán bývala řekla hned, bylo by to snazší.

A na co jste naopak pyšná?

Rozhodně na to, jak jsme v roce 2004 zformulovali poselství Charity, stále bych se pod to podepsala. Myslím, že dobrý krok byla určitě spolupráce s fundraiserem a dalšími odborníky, když jsem organizaci přebrala. Celkově strategický plán byl v počátcích zásadní a řekla bych, že se nám podařilo dobře organizaci nastavit. Konkrétně pak

například projekt chráněné pracovní dílny Betánie, kterou jsem přebírala za běhu. Naštěstí to dopadlo dobře. (smích) Na co jsem zvlášť pyšná je rozšíření pečovatelské péče za hranice města. Mým snem bylo dostat pečovatelskou službu do vesnic. Musela jsem hodně jednat s kněžími a upřímně, nikdo mi nevěřil, že se to povede. Tehdy jsem z toho měla neuvěřitelnou radost.

Charita je součástí církve, tedy komunikace s kněžími je asi důležitá...

Zpočátku nás brali jako každou jinou službu, ne součást církve. Tak by to být nemělo, musíme být jeden celek. Na druhou stranu vím, že kněží toho mají na starosti hodně, ale mým zbožným přáním bylo, aby nás brali vážně. Je potřeba vnímat, že Charita je s člověkem a jeho bídou, s jeho nouzí a my projevujeme skutek, abychom mu pomohli. Vycházela jsem z Encykliky (Deus caritas est), ve které papež Benedikt XVI. skvěle popsal činnost Charity a jak má být včleněna v určitém církevním území, jak má fungovat spolupráce a podobně. Začala jsem chodit na děkanátní schůzi kněží a cítila jsem, jak se jejich přístup začíná měnit. Otec arcibiskup dal naší spolupráci zelenou a měli jsme jeho naprostou podporu. Začal se zajímat o fungování Charity, docházel na porady ředitelů.

V čem je olomoucká Charita unikátní?

Olomouc je specifická ve více směrech. Je to krajské město, univerzitní město a ještě je tu arcibiskupství, takže pod olomouckou arcidiecézi spadá přes třicet dalších Charit. Další specifikum tkví v cílové skupině, což jsou lidé bez domova a senioři. To jsou základní specifika. Proto se ani nedalo žádnou jinou Charitou v České republice inspirovat. Ovšem dostala se mi do ruky výroční zpráva Charity Opava a ta mě neskutečně inspirovala. Tehdy jsem si i nesmírně vážila toho, že jsem se mohla na opavskou Charitu obrátit pro radu a nic za to nechtěli.

A co nějaká specifika v rámci poskytovaných služeb?

Podle mě je naprostý unikát olomoucké Charity ordinace pro lidi v nouzi. Taky bych ráda zmínila práci s Romy a Romskou pouť,

kteřá je duchovní záležitostí. Trvá přes dvacet let a podílí se na ní samotní Romové a samozřejmě řada dobrovolníků. Potom bych ještě ráda vyzdvihla činnosti, které nejsou přímo navázány na služby klientům, jako například dobročinný obchod Dobrodruhá. Takové projekty ukazují Charitu i z její světlejší stránky, ne jen v její tíži.

Měla jste ambice stát se ředitelkou?

Vůbec ne. (smích) Já jsem nikdy neuvažovala o vedoucí pozici. Mým snem bylo stát se sociální pracovnící. Nikdy jsem nechtěla zasahovat do řízení a chtěla se jen soustředit na to, abych byla dobrá pečovatelka. Měla jsem svoji malou skupinku dobrovolníků, která zajišťovala jiné činnosti. Ano, v tomhle jsem možná byla výjimečná, že jsem klientům poskytovala rozšířené služby. Například jsem zorganizovala mše za zemřelé klienty nebo výlety, ale přicházelo to úplně přirozeně. Ústřední pro mě byl klient. Když jsem se vrátila z mateřské dovolené, věděla jsem, že už nechci pracovat a realizovat se jinde než v Charitě. Dodělala jsem si zdravotní kurz a dálkově vystudovala VOŠs Caritas. Nikdy jsem ale o post ředitelky neusilovala, to se prostě tak přihodilo. (smích)

Když se za působením v Charitě ohlédnete, co vidíte?

Naprosté naplnění. Charita je magické místo, kde člověk pozná sám sebe a dostane daleko víc, než tomu obětuje. Všichni, kteří vstoupí do řeky Charity, věřím, že najdou to, co hledají, protože je to nesmírně obohacující. Někteří lidé z Charity odcházeli vyčerpaní, proto je zároveň nesmírně důležité si určit své hranice. Pokud mám Charitě pomoci, stačí dělat práci na sto procent, není třeba víc. To jsem i kladla na srdce svým kolegům. Stále mě dojíká, když vidím lidi, kteří chtějí v Charitě pracovat, mladé lidi, kteří mají nápady. Děkuji Bohu, že mě pozval a že jsem dostala tu šanci, protože jsem potkala spoustu dobrých a krásných lidí a zažila jsem tady skutečné zázraky.

Za rozhovor poděkovala Aneta Králová

Den dobra a druhé šance. Charitní obchod Dobrodruhá oslavil první narozeniny

Olomouc – Prodejna Dobrodruhá s originálními výrobky z chráněných dílen a firem podporujících dobrou věc oslavila ve středu 19. června rok svého trvání. Program odstartoval krátce před polednem na Dolním náměstí módní přehlídkou s ekologicky udržitelnými modely a tanečním vystoupením souboru Khale Jakha. Kolemjdoucím zpestřila středeční odpoledne nabídka tvořivých činností zaměřených na udržitelnost a kreativitu. V odpoledních hodinách program pokračoval hudebním vystoupením přímo v prodejně Dobrodruhá.

Oslava prvního výročí se nesla v duchu druhých šancí a udržitelnosti. „Od 11:00 do 16:00 měli účastníci akce na Dolním náměstí příležitost vyrobit si vlastní keramický výtvar či malováním oživit hrníček z druhé ruky, navštívit mobilní prodejnu s výrobky z charitního obchůdku či knižní trh s knihami z druhé ruky,“ vypočítává Filip Holík, vedoucí Centra materiální pomoci Charity Olomouc. Studenti Střední školy ART ECON Prostějov připravili přehlídku modelů z recyklovaných materiálů a oděvů z druhé ruky z prodejny Dobrodruhá. K oslavám se přidala olomoucká kavárna Café na cucky, která pozvala návštěvníky na fairtradovou kávu a Potravinová banka Olomouckého kraje.

Oblíbený SWAP koutek s možností výměny oblečení, včetně tomboly s originálními kousky s ekologickým nebo charitativním přesahem z obchůdku, přivítal návštěvníky v odpoledních

hodinách od 17:00 do 21:00 v prostorách Dobrodruhá a bistra Bistrá kráva. „Při ochutnávce arcibiskupských vín si hosté užili bohatý hudební program v podání Natálie Rotterové, účastnice letošního ročníku The Voice, Jakuba Čermáka a Sevapcompany,“ přibližuje Filip Holík.

Dobrodruhá je originálním obchůdkem Charity Olomouc, jejímž krédem je přinášet lidem i věcem druhou šanci. Kromě zboží z chráněných dílen a druhé ruky nabízí prodejna lidem s duševním onemocněním možnost nácviku profesních dovedností za účelem získání základních pracovních návyků, jako je

tempo, pracovní zátěž, samostatnost. Při výběru svého sortimentu upřednostňuje kvalitu, jedinečnost a značku, což v praxi znamená tzv. „dobrý původ“ věci. Prodejnu Dobrodruhá navrhla a v rámci sponzorského daru i vybavila globální společnost Eyelevel, která spolupracuje s nezvučnějšími značkami světa, mezi které patří například Nike, Adidas, Calvin Klein, Starbucks a další.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Charita Otrokovice

Charitní domov oslavil 20 let společenským odpolednem

Otrokovice – Krásných dvacet let svého fungování si v tomto roce připomíná Charitní domov spadající pod Charitu Otrokovice. Po celý rok probíhají ve službě zajímavé akce, které dobu působení tohoto domova pro seniory mapují, avšak ta největší se konala ve středu 29. května. Právě v tento den se uskutečnila v prostorách domova velkolepá oslava, které se zúčastnili současní i minulé zaměstnanci domova, aby spolu s klienty zařízení oslavili toto krásné výročí.

„Celá akce se nesla ve velmi přátelském duchu a věříme, že se všichni skvěle bavili. Naše pozvání přijali první dva ředitelé Charity Otrokovice, kteří se na rozvoji domova velkou měrou podíleli a dodnes na ně zaměstnanci vzpomínají. Potkali se také lidé, kteří se mnoho let neviděli a měli ze setkání obrovskou radost,“ podotkl zástupce ředitele Charity Otrokovice Tomáš Bernatík.

Přítomné hosty i uživatele služby přišla také pozdravit a milým slovem potěšit herečka Městského divadla Zlín Eva Daňková, celým odpolednem pak provázela kapela Karel Gott Revival Morava, která svým vystoupením vykouzila úsměv na tváři všem přítomným. Ti si s ní rádi zazpívali všechny šlágry, které během slavnostního setkání zazněly.

Součástí slavnostního odpoledne bylo také ocenění dobrých duší domova, které v něm pracují od samého začátku. „Je to Marta Žaloudková a Jaroslav Kořenek, kteří jsou skutečně lidmi na správném místě. Jsou připraveni pomáhat nejen v práci, ale i mimo ni, za což jim toto ocenění právem patří,“ vysvětlila tuto volbu vedoucí zařízení Veronika Cívelová.

Vrcholem celého dne pak bylo slavnostní otevření zahrady v atriu Charitního domova, v níž se budou opět odehrávat důležité akce celého zařízení. Aktuálně v ní nabírají sílu sazeničky rajčat a paprik, které již za pár týdnů uživatelé budou moci ochutnat. „V následujících týdnech ještě máme v plánu pořídit

motýlí dům, do něhož vysadíme motýly, jejichž housenky si již nyní v domově hýčkáme, a kteří by se k nám díky tomuto zázemí měli vracet,“ těší se Cívelová.

*Veronika Slaměnová,
Charita Otrokovice*

Víc než stovka gratulantů slavila o dětském dni 20. výročí

Otrokovice – Velký dětský den uspořádala u příležitosti oslav 20. výročí svého založení služba Nový domov Otrokovice, spadající pod Charitu Otrokovice. Záštitu nad akcí, která přivítala více než stovku gratulantů, převzala starostka města Hana Večerková.

A že se jednalo o skutečně povedenou oslavu, dokazují také atrakce, které byly přítomným k dispozici a o které byl velký zájem ještě dlouho poté, kdy akce oficiálně skončila.

„Děti měly k dispozici skákací hrad, mohly si důkladně prohlédnout zvenčí i zevnitř hasičské auto Jednotky sboru dobrovolných hasičů Otrokovice Kvítkovice, stejně jako absolvovat mnoho stanovišť s úkoly, za jejichž splnění dostaly na konci milé překvapení. A samozřejmě nechybělo ani oblíbené malování na obličej,“ popsala vedoucí služby Veronika Halasová.

Součástí odpoledne bylo také několik vystoupení, která si pro návštěvníky připravily děti ze Základní školy Trávníky Otrokovice a dále z pohybových kroužků Domu dětí a mládeže Sluníčko.

Celé odpoledne navíc probíhala dětská diskotéka pod vedením zkušeného DJ.

„V rámci odpoledne nám pak pomáhali nejen pracovníci azylového domu pro ženy a rodiče s dětmi a DDM Sluníčko, ale také dobrovolníci z Maltéžské pomoci, za což jim ještě jednou velmi děkujeme,“ doplnil zástupce ředitele Charity Otrokovice Tomáš Bernatík.

Velmi zajímavou součástí celé oslavy se pak stala výtvarná soutěž žáků Základní školy Trávníky Otrokovice, do níž se zapojili svým hlasováním všichni návštěvníci dětského dne. Na stupních vítězů nakonec stanuli Barbora Buková a Adam Halas se shodným počtem hlasů. Na druhém místě se umístily Tereza Zálešáková a Adéla Babičková, kterým porotci také přisoudili stejný počet hlasů. Na odměnu se tak mohou těšit všichni čtyři výtvarníci.

*Veronika Slaměnová,
Charita Otrokovice*

Charita Šumperk

Senioři mají za sebou putování na Zelenou horu

Žďár nad Sázavou – Ve čtvrtek 13. června jsme se vydali na pouť do Žďáru nad Sázavou. Navštívili jsme dva umělecky velmi cenné kostely, které vystavěl Jan Blažej Santini-Aichel ve spolupráci s cisterciáckým opatem Václavem Vejmluvou.

Bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše se nachází v areálu bývalého cisterciáckého kláštera. Bazilikou nás provedl místní jáhen Vladimír Lacina, který pro nás poté sloužil bohoslužbu slova. Viděli jsme oltář Studniční Panny Marie, křestní kapli s pozdně gotickými freskami, jižní kapli Zvěstování Panny Marie s oltářem sochaře Řehoře Thenyho, mozaiky Jaroslava Šerých, znázorňující život svaté Zdislavy. Studniční kaple Panny Marie v zahradě zastřešuje pramen, ve kterém se zázračně uzdravil opat Václav Vejmluva (byl němý, což v té době představovalo překážku ke vstupu do řádu).

Odpoledne jsme navštívili památku UNESCO, kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře. Od hlavního vchodu do ambitů se rozprostírá krásný výhled na bývalý klášter a Konventský rybník. Stavba je plná symbolů – ambit ve tvaru deseticípé hvězdy, kostel ve tvaru pěticípé hvězdy navržený tak, že z každého místa v kostele jde vidět kousek okna a proto v něm není tmavého koutu. Uvnitř je pět oltářů – čtyři ke cti evangelistů a pátý ke cti sv. Jana Nepomuc-

kého. Dlažbu na podlaze tvoří pětiúhelníky doplněné čtyřúhelníky. V současné době probíhají v kostele sv. Jana Nepomuckého restaurátorské práce – třetina oken a dva oltáře zasvěcené evangelistům se restaurují, rovněž část kostela uvnitř i zvenčí je obklopena lešením.

Děkujeme za podporu České spořitelně a.s. a Městu Šumperk.

*Věra Ponížilová,
Charita Šumperk*

Charita Uherský Brod

Tříkráloví koledníci dováděli u bazénu. Charita jim tak vzkázala: „díky“

Uherský Brod – V pondělky 13. a 20. května se mohli koledníci Tříkrálové sbírky zúčastnit Plavání. Poděkovala jim tak Charita Uherský Brod, která v tomto regionu Tříkrálovou sbírku pořádá. Za obě pondělí si přišlo zdarma zaplavat a užít vodní radovánky 136 koledníků. V průběhu odpoledne byly pro děti také připraveny hry a soutěže ve vodě.

Děkujeme za účast a těšíme se zase za rok!

*Jana Haluzová,
koordinátorka dobrovolnictví,
Charita Uherský Brod*

Čaj o páté: seniory bavil hudební program i tanec

Uherský Brod – Tradiční „Čaj o páté“ se uskutečnil ve středu 22. května v uherskobrodském Domě kultury. O organizaci akce se postarala Charita Uherský Brod za podpory Města Uherský Brod.

„Program Čaje o páté přilákal zhruba 130 seniorů. Přišli i zástupci města v čele se starostou Ferdinandem Kubáníkem a místostarostou Petrem Vránou. Přišel i ředitel brodské Charity Petr Houšť. K tanci hrála hudba Vlastimila Nováka z Bánova, vystoupily i mažoretky z Vlčnova a zahráli jsme si hru Bingo o ceny,“ upřesnil jeden z hlavních organizátorů akce, zástupce ředitele Charity Uherský Brod František Bílek.

Čaj o páté sponzorsky svými výrobky podpořily tyto společnosti: Tesco Hypermarket Uherský Brod, Tekoo s.r.o. Uherský Brod, Rojal spol. r.o., Lázeňská káva s.r.o., United Bakeries, a.s., a Linea Nivnice, a.s. Díky těmto společnostem si mohli návštěvníci pochutnat na kvalitním občerstvení. „Podle spokojených tváří návštěvníků se akce přítomným líbila. Ve srovnání s minulým ročníkem přišlo více mužů a tak neměly přítomné dámy nouzi o partnery při tančení,“ podotkl František Bílek.

„S manželem chodíme na Čaje o páté pravidelně a velmi rádi. Posezení s občerstvením, kvalitní muzikou a vystoupeními interpretů a souborů z Uherskobrodsko je pro nás vždy skvělým

zpestřením v našich každodenních starostech,“ přiznala jedna ze spokojených návštěvnic akce.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod*

Ředitel Charity jednal se starosty obcí Uherskobrodsko

Uherský Brod – Upřesnění a sjednocení podmínek pro přijetí nových klientů do pečovatelských služeb, majících své zázemí v Domech s pečovatelskou službou, bylo hlavním tématem schůzky, která se uskutečnila ve středu 22. května ve školicím centru brodské Charity v Dolním Němčí. Jednání se účastnilo vedení Charity Uherský Brod a starostové dotčených obcí.

„Se starosty jsme probírali i spolufinancování sociálních služeb a také jsme požádali o podporu činnosti Centra seniorů (Sociálně aktivizační služba pro seniory a zdravotně postižené) a o pomoc při prosazení této služby do krajské sítě sociálních služeb. Pracovníci tohoto centra pečují o opuštěné seniory, pomáhají jim řešit jejich samotu, nahrazují jim do značné míry rodinu a to vše s pomocí např. zájmových, vzdělávacích a volnočasových aktivit. Mezi našimi klienty je činnost cen-

tra velice žádaná a pro mnohé z nich znamená prakticky jediný kontakt se světem za zdmi jejich domovů. Je potřeba, aby kompetentní a odpovědní projevili dostatek ochoty a vůle pro zařazení této jedinečné a potřebné služby do krajské sítě. Věřím, že síla starostů nám může v tomto hodně pomoci. Pokud se to ani s podporou starostů nepodaří, přestaneme tuto

službu od 1. ledna 2020 poskytovat,“ vysvětlil ředitel Charity Uherský Brod Petr Houšť.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod

Pracovníci Charity s klienty uctili památku sv. Zdislavy

Slavkov – Pout' k uctění sv. Zdislavy ve Slavkově uspořádala ve čtvrtek 30. května uherskobrodská Charita. Ostatky sv. Zdislavy obdržela v roce 2017 Charita Uherský Brod z Jablonného v Podještědí, kde se hrob světice nachází. Od té doby se pout' ve Slavkově koná každoročně. „Zdislava z Lemberka pomáhala chudým a pečovala o ně, stala se patronkou jedné z našich služeb, a to konkrétně uherskobrodského Centra potravinové a materiální pomoci, které je k dispozici právě sociálně slabým,“ prozradil ředitel brodské Charity Petr Houšť.

I přes nepřízeň počasí se pouti účastnila řada pracovníků Charity Uherský Brod v čele s jejím ředitelem Petrem Houštěm a také někteří klienti Pečovatelské služby Slavkov. Součástí slavnosti bylo společné posezení v Charitním domě Slavkov s občerstvením.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod

Azylový dům pro matky s dětmi v tísní ovládl Den dětí

Uherský Brod – Letos vyšlo datum svátku dětí na sobotu a taky se konečně ukázalo sluníčko, takže všichni pracovníci Azylového domu pro matky s dětmi v tísní Uherský Brod se s nadšením sešli na jeho dvoře a připravili dětem zábavné odpoledne.

Pozvali třeba Markétu Mikuláštkovou, která zájemcům malovala barvami na obličej motivy na přání. Všem to náramně slušelo a byli moc spokojení.

Na pískoviště byl přivezen písek darovaný firmou Silamo s.r.o. Hřiště vyzdobily nafukovací balónky a celou plochu zaplnilo deset stanovišť pro plnění úkolů sportovních (skákání v pytli), vědomostních (poznávání zvířat a rostlin) i dovednostních, jako například lovení dřevěných rybiček na udici či shazování plechovek. Všechny děti dostaly kartičku, na kterou sbíraly razítka za splněné úkoly a po absolvování všech mohly hledat poklad plný sladkostí, vybrat si plyšovou hračku a z Tesco Hypermarket Uherský Brod dostaly balíček se sladkou odměnou. Další odměnou byl kopeček zmrzliny od firmy Adria GOLD s.r.o. Nivnice.

Po soutěžení následoval program – agility s pejsky, který zajistil Punt'a KLUB Nivnice. Pro děti i dospělé to byla zábavná podívaná, všichni měli možnost se pomazlit se štěňátky a povodit psy pod odborným dohledem po překážkové dráze.

Krásné odpoledne jsme zakončili opékáním špekáčků, které jsme dostali jako sponzorský dar od firmy Voma s.r.o. Uherský Brod.

Děkujeme všem zmiňovaným sponzorům, kteří nám tímto pomohli uspořádat oslavu Dne dětí.

Renata Slavíková,
Azylový dům pro matky s dětmi v tísní Uherský Brod
Foto: Radka Roubalíková,
Azylový dům pro matky s dětmi v tísní Uherský Brod

„Sila Charity je v regiónoch“

Trnava – „Sila Charity je v regiónoch“ - tak zní heslo 2. ročníku celonárodní události v rámci Slovenska – Týždeň Charity, kterou před třemi lety odstartovala Trnavská arcidiecézní charita, a kterou se postupem času podařilo rozvinout na národní úroveň.

Od Bratislavy až po Humenné mluví pracovníci Charity na náměstích, ve školách, ale i ve vlastních zařízeních o své krásné i náročné práci. Hovoří o smysluplné službě ve stylu caritas – lásky, kterou se snaží více přiblížit běžným lidem – těm, kteří pomoc potřebují, ale i těm, kteří pomáhat chtějí.

Charita během této akce opět mapuje vstřícnost a dobrou vůli zaměstnanců a dobrovolníků z arcidiecézních a diecézních Charit, kteří si ve slovenských městech a obcích připravili zajímavý program.

Program Dne Charity, který se pro brodské „charitačky“ konal v pátek 14. června 2019 v Trnavě, odstartovala sv. mše s trnavským arcibiskupem Mons. Janem Oroschem, následně se prezentovaly různé místní organizace působící v sociální oblasti. Kromě bohatého společenského a kulturního programu na akci zavítali i fotbalisti Spartaku Trnava, ale také mistr Evropy v atletice Ján Volko. Mimo to, že se pracovníci Charity Uher-

ský Brod do akce v rámci projektu přeshraniční spolupráce aktivně zapojili, účastnili se i vyhodnocení veřejné fotografické soutěže s názvem „Odfot' dobro“.

Akce byla realizovaná z podpory Evropské unie a Evropského fondu pro regionální rozvoj, v rámci projektu Vzájemnou

spoluprací ke zkvalitňování služeb, operačního programu INTERREG V-A SR-ČR 2014 – 2020, kód: 304031D115.

Jana Mackovičová,
projektová manažerka,
Charita Uherský Brod

Justina pozvala lidi s handicapem na zábavné plavání

Uherský Brod – Již tradičně pořádala Terapeutická dílna sv. Justiny zábavné plavání pro zdravotně postižené. Stejně jako předešlé ročníky Justina organizovala tuto akci ve spolupráci s Městem Uherský Brod. Účastníky přišli za Město Uherský Brod přivítat místostarosta Petr Vrána a koordinátorka komunitního plánování Tamara Hýblová.

Děkujeme také spol. Tesco Stores ČR a.s. Uherský Brod, které nám pravidelně poskytuje občerstvení a sladkosti do balíčku pro účastníky. Jsme rádi, že je o plavání vždy velký zájem, letošní počet účastníků byl 85.

Těšíme se na příští rok.

Jana Boráková,
vedoucí Terapeutické dílny sv. Justiny Uherský Brod

Hrdinové slavného muzikálu navštívili Charitní dům v Nivnici

Nivnice – Několikrát odložené vystoupení dětí z mateřské školky Nivnice se konečně uskutečnilo. Počasí začalo být teplé a bez srážek, tak jsme mohli děti přivítat na zahradě Charitního domu Nivnice.

Pozdě, ale přece děti předvedly pásmo Pomáda, které nacvičily ke Dni matek. Kluci i holčičky byli úžasní. Tanec i kostýmy se vyrovnaly samotným hrdinům tohoto muzikálu. Energie, radost a chuť z dětí jenom čišela. Melodie rozezpívaly personál a publikum sledovalo, co všechno děti dokáží. Sklidily velký potlesk. Protože se všichni naši obyvatelé jejich vystoupení nemohli zúčastnit, obešli jsme s dětmi ty, kteří zůstali na svých lůžkách. Všechny babičky a dědečkové dostali na památku papírovou květinu, kterou pro ně děti s paními učitelkami vyrobily. Děkujeme ochotným paním učitelkám i vedení nivnické školky, že na naše klienty žádný rok s vystoupením nezapomenou.

Jarmila Kubáňová,
sociální pracovnice Charity Uherský Brod

Charita Valašské Meziříčí

Jak i drobná mince pomáhá

Valašskomeziříčsko – Papírové pokladničky doslova praskaly ve švech, když jsem je vyzvedávala ve farnostech našeho děkanátu. Lidé byli opět štedří a v rámci postní almužny odložili část svých úspor pro potřebné. Ti, kteří skutečně šetřili postupně, napěchovali pokladničky tolika mincemi, že naší paní ekonomku braly mrákoty, jak bude tolik „drobáků“ vkládat na přepážce v bance. Jenže, ač se to nezdá, mince k minci nakonec ve výsledku udělala neskutečný výtěžek 106 096 korun. A tak je vidět, že když se spojí dobří lidé a každý dá ze svého třeba jen drobnou minci, nakonec to může být „pěkný balík“, který pomůže mnoha lidem.

V loňském roce jsme díky darům z postní almužny pomohli mance nakoupit školní pomůcky pro děti, přispěli jsme rodině,

kteří vyhořel dům, díky vašim příspěvkům si mohl pán žijící na ulici koupit léky, senioři v Choryni za vaše dary mohou spát na nových polštářích, ministranti ze Zubří prožili prima tábor s příspěvkem od vás, ve stacionáři v Rožnově se senioři skvěle baví u nových her, děti z Klubu Zeferino mohly vyrazit objevovat Olomouc a v neposlední řadě se jedné paní mnohem lépe pohybuje s chodítkem - i to jsme díky vám pořídili. V letošním roce jsme v pokladničkách také objevili několik lístečků s tipy, kde a komu pomoci, za což moc děkujeme. Slibujeme, že vaši důvěru nezklameme a všechny ty drobné mince poputují tam, kde budou pomáhat.

*Tereza Olejníková,
pastorační asistentka Charity Val. Meziříčí*

Tajemství dobra a jeho šíření odkryli pracovníci Charity na Hostýně

Svatý Hostýn – „Charitní pracovníci kromě odborné přípravy potřebují také především formaci srdce,“ napsal v encyklice Deus caritas est papež Benedikt už v roce 2005. A kdy jindy se na tuto hlubokou pravdu zaměřit, než v letošním roce, kdy máme v rámci příprav na Mimořádný misijní měsíc říjen více hovořit o Bohu se svými blízkými?

Ve dnech 29.-30. května 2019 jsme se s vedoucími našich služeb setkali pod horou Hostýn, v rekreačním středisku Sola Gratia, abychom se zamysleli nad hodnotami, které ve svém životě i ve své práci uplatňujeme. Pan farář Jan Bleša nás provedl křesťanskými

reáliemi od stvoření světa, přes vyprávění o Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi až k Božím přikázáním darovaným na hoře Sinaj. Skrze příběhy jsme mohli poznávat Boha, který do srdcí vkládá touhu po dobru. Velmi mě oslovila myšlenka: „Uchovávat dobro uvnitř je prostředek, jak dělat dobro vně.“ Setkání nemělo být „naléhavou“ těch „správných postojů“. Šlo spíše o příležitost znovu a třeba i nově se zamyslet nad tím, co formuje naše srdce a tedy i naše postoje, hodnoty a u koho můžeme čerpat sílu a inspiraci..

*Tereza Olejníková,
pastorační asistentka Charity Val. Meziříčí*

Dobrovolnictví jako životní styl. Paní Bolfová má Cenu Ď

Brno, Valašská Bystřice – V úterý 21. května 2019 proběhlo v Brně krajské kolo soutěže Cena Ď. Je určená mecenášům a dobrodincům v oblasti kultury, charity, vědy, vzdělávání a morálních hodnot v České republice. „Ď“ je odvozeno od obvyklého českého rčení „tak ti d“ – neboli „tak ti děkuji“. Za Zlínský kraj tuto Cenu Ď ze všech nominovaných získala paní Marie Bolfová z Valašské Bystřice, kterou do soutěže nominoval Dům pokojného stáří Charity Valašské Meziříčí.

„Paní Bolfová se věnuje dobročinným aktivitám snad odjakživa. Několik let nosila nemohoucí paní nákupy. V Charitě

pak pracovala jako pečovatelka deset let. Od roku 1983 zpívá v kostelním sboru. Je aktivní členkou klubu důchodců, kde mimo jiné zpívá a hraje na harmoniku. Od té doby, co je v důchodu, neúnavně dochází do našeho domova dvakrát týdně již několik let. S našimi klienty si povídá, modlí se s nimi, hraje na harmoniku a zpívá. Její dobrovolnická práce má pro ně obrovský význam. V čem konkrétně? Paní Bolfová si je vědoma, že ke konci života se senioři více zaměřují na duchovní oblast. Vracejí se k víře svého mládí. Je jim nápomocna společnou modlitbou i rozhovorem. Mnozí naši senioři trpí různými

stupni demence. Často si nepamatují, který je den. Když však začne paní Bolfová hrát na harmoniku a zpívat, tak se okamžitě připojují. Samy jim naskakují texty, které zpívali od mládí. Díky ní se znovu ocitají v době, kdy byli šťastní. Najednou jsou zase sami sebou. Paní Bolfová je pro nás důkazem, jak vrchovatě je možné jeden lidský život naplnit službou druhým a kolik dobra může jeden člověk přinést světu.“

Pod záštitou Dobrovolnického centra ADRA Valašské Meziříčí do Domova pokojného stáří, kromě Marie Bolfové, docházejí také Ludmila Fusková, Jana Eremiášová a Vanda Konvičná. Přemýšleli jste někdy nad tím, proč se těmto lidem říká „dobrovolníci“? Na první pohled se zdá, že toto označení je odvozeno od slova „dobrovolně“, tzn. bez nátlaku. Já jsem však přesvědčena o tom, že slovo „dobrovolník“ vzniklo složením dvou slov: „dobro“ a „volí“. Přesněji, že dobrovolník je ten, kdo ZVOLIL DOBRO, protože to je přesně to, co dobrovolníci dělají.

Místo dojímaní se nad tím, jak je stáří těžké a jak jsou senioři osamělí, dobrovolníci jdou a konkrétně v našem domově si se seniory povídají, modlí se, zpívají, hrají společenské hry, věnují jim čas. Volí dobro, kterého díky nim je kolem nás víc a víc.

Milé naše dobrovolnice, děkujeme, že jste si ze všech těch možností, které život nabízí, zvolily dobro!

Jitka Bajzová,
sociální pracovnice,
Dům pokojného stáří Valašská Bystřice

PS: Pokud čtete tyto řádky a máte pocit, že také chcete místo lamentování, kam ten svět spěje, raději dělat něco užitečného, tak se ozvěte Dobrovolnickému centru ADRA ve Valašském Meziříčí. Pro ochotné ruce a dobrá srdce je vždycky místa dost. ☺

S vaší pomocí můžeme splnit přání seniorům. Bude valašská zabíjačka

Valašská Bystřice – Dům pokojného stáří ve Valašské Bystřici se zapojil do projektu „Plníme přání seniorům“, který organizuje společnost Sodexo. Účastnit se tohoto projektu může jakýkoli Klub seniorů nebo jakékoliv zařízení či organizace sdružující seniory. Ti si poté zvolí přání, které by chtěli pro své klienty vyplnit. Náš domov se rozhodl, že by rád uspořádal pravou valašskou zabíjačku.

„Chceme s klienty našeho Domova pokojného stáří uspořádat pravou valašskou zabíjačku. Zážitek, který pro ně v mládí byl samozřejmostí a dnes díky zdravotnímu stavu nedosažitelný sen. Začneme výrobou zabíjačkových dobrot – tlačenka, jitrnice, jelita, prdelačka. U toho zavzpomínáme na dřívější tradice i recepty. Na ochutnávku pozveme sousedy z naší vesnice. Chybět nebude ani valašská muzika, čepované pivo a frgály,“ přiblížila sociální pracovnice domova Jitka Bajzová.

Finanční náklady na realizaci této akce jsou 30 000 korun. Společnost Sodexo se zavázala, že zdvojnásobí každý finanční příspěvek do této sbírky. Přispějete-li tak například částkou 100 korun, Sodexo přidá také částku 100 korun. Přispívat bylo možné do 15. července 2019 nebo do naplnění požadované částky. Svůj příspěvek jste mohli vložit na

webových stránkách projektu „Plníme přání seniorům“, kde jste se dozvěděli také průběžný stav vybrané částky.

Za Charitu Valašské Meziříčí
Martina Došková

Jarní Sběrka potravin v číslech. Kolik pomoci Charita napočítala...

Valašské Meziříčí – V jarním kole celorepublikové Sběrky potravin, které se uskutečnilo v sobotu 18. května, se podařilo vybrat celkem 212 tun potravin a 23 tun drogistického zboží. Sběrka, jež se od letoška bude konat vždy dvakrát ročně (kromě jara i na podzim), je organizována Českou federací potravinových bank.

Charita Valašské Meziříčí se ve spolupráci s obchodními domy Kaufland a Tesco do sbírky také zapojila.

A jakých výsledků dosáhla?

- v Tescu se vybralo 731 kg potravin a 27 kg hygienických potřeb
- v Kauflandu se podařilo shromáždit 569,5 kg potravin a 54,5 kg hygienických potřeb

Do Sběrky potravin ve Valašském Meziříčí (včetně přípravy a následného třídění a ukládání zboží) se zapojilo celkem 36 dobrovolníků, z toho 23 z řad zaměstnanců Charity Valašské Meziříčí. Další dobrovolníci byli středoškolští studenti, rodinní příslušníci nebo kamarádi zaměstnanců Charity Valašské Meziříčí a další.

Tito dobrovolníci věnovali sbírce celkem 111 hodin.

Veškeré vybrané zboží putovalo do skladu Centra sociálně-materiální pomoci Charity Valašské Meziříčí, odkud pak může být vydáváno v případě potřeby lidem v krizové životní situaci.

Tereza Tichá,
Centrum sociálně-materiální pomoci

Charita Vsetín

Postní almužna na Vsetínsku: přes 100 000 korun pomáhá rodinám s dětmi i jednotlivcům v krizi

Vsetínsko – Díky štědrosti lidí, kteří v postní době nemysleli jen na sebe a dokázali si něco odříct, se letos ve farnostech v územní působnosti Charity Vsetín podařilo vybrat částku 108 901 korun. Prostředky získané z této almužny využije i letos ve prospěch těch nejpotřebnějších v okolí (rodiny a matky s dětmi, jednotlivci a osoby se zdravotním postižením a ti, kteří se ocitli v těžké životní situaci).

Postní almužna je pastorační aktivitou úzce spojenou s postní dobou a k ní neodmyslitelně patří almužnou (dobrým skutkem). Od Popeleční střídy nebo 1. neděle postní si lidé přinesou z kostelů papírové schránky - postní pokladničky, do kterých vkládají finanční příspěvky, ušetřené tím, že se něčeho oblíbeného vzdali (jídlo, káva, zábava). Schránky se odevzdávají

v kostele při mši svaté na Květnou neděli. Vybrané prostředky jsou pak prostřednictvím Charity použity na sociální výpomoc lidem v těžkých životních situacích. V roce 2018 činil výtěžek ve farnostech v územním obvodu Charity Vsetín 110 507 korun. Z toho Charita pomohla mnoha rodinám s dětmi i jednotlivcům překlenout jejich nepříznivou životní situaci celkovou částkou ve výši 98 590 korun (nákup potravin, léků, hygienických potřeb, příspěvky na letní tábory pro děti) a osobám se zdravotním postižením přispěla částkou 11 917 korun na dopravu k lékaři a na zdravotní pomůcky, které pojišťovna plně nehradí. Děkujeme všem, kteří nám svou štědrostí umožnili uskutečnit záměry pomoci dobré věci.

Charita Vsetín

1. ročník Zahradního jarmarku oslavil renovaci zahrady

Vsetín – Na Den dětí 1. června 2019 uspořádala Charita Vsetín 1. ročník Zahradního jarmarku. Tato akce navazuje na renovaci charitní zahrady, která začala v loňském roce.

Krásnou benefiční akci zahájilo pěvecké vystoupení skupiny BLAženky. Šikovné zpěvačky vystřídali v odpoledních hodinách žáci Základní umělecké školy Kostka pod vedením Kateřiny Bazelové. V rámci celorepublikové akce ZUŠ Open tak v našem altánu předvedli nejen hudební, ale i recitační vystoupení.

Pro dobrou věc se nadchla také spousta prodejců - OSEVA PRO s.r.o. se Zuberskou pohankou, ručně šité kabelky Ben Marko, krásné oblečení z Top Elegant, košíkářství Oliva, korálky od Zuzany Šromové, paní Jiřina Mráziková háčkové hračky od Marie Kocůrkové, Papírové radosti od Raduší, pohankové polštáře Ezop digitální tiskárna a Stacionář Magnolia s výrobky od seniorů.

Nabídli jsme tak k prodeji široký sortiment handmade výrobků, které vytváří lidé nejen rukama, ale hlavně srdcem.

Zaujali jsme také s občerstvením, které mělo (ne)tradiční nádech - Líska a její férová kavárna, Dezertíky.cz, Frgály z Huslenek, Gurmánský krámek, Shams – inspirováno Egyptem.

Velký úspěch měl piknik a umělecké dílničky pro děti pod vedením ZUŠ Kostka.

Lidé objevili kousek krásné vsetínské přírody a celý den mohli využívat prostor charitní zahrady, ale také zahrady místní farnosti u katolického kostela Nanebevzetí Panny Marie.

Velké poděkování patří mnoha zaměstnancům Charity Vsetín, spoluorganizátorům, dobrovolníkům, prodejcům, vystupujícím, firmě TM Stav za finanční dar, ČSAD za umístění plakátů v městské hromadné dopravě, RMC Sluníčku za zapůjčení dětského koutku a Alcedu za zapůjčení zvukové techniky a stanu.

Máme radost, že se do akce zapojilo mnoho lidí se srdcem na pravém místě a že se nám podařilo uspořádat příjemnou akci, která potěšila nespočet lidí. K tomu jsme získali benefiční výtěžek pro podporu renovace zahrady, a to krásných 12 612 korun. Všem dárcům patří obrovský dík!

Příští rok se opět budeme těšit na setkání na Zahradním jarmarku Charity Vsetín.

*Vladimíra Malinová,
Charita Vsetín*

Charita Zlín

Charita Zlín spravuje další veřejnou sbírku. Tentokrát pro Základní školu Zlín, Mostní

Kdy jindy začít, když ne v červnu...

číslo bankovního účtu 115 - 9911570267 / 0100

Zlín – Tentokrát jde o podporu vzdělávání žáků s lehkým až středně těžkým mentálním postižením.

Finance budou využity k modernizaci a rozvoji výuky, zájmových a relaxačních činností, včetně případné revitalizace záze-

mí uvnitř i vně budovy, s přímým dopadem na rozvoj dovedností a schopností žáků. Více o sbírce na stránkách zlínské Charity. Děkujeme.

Pavla Romaňáková,
Charita Zlín

Den otevřených dveří i oken 2019, aneb takto jsme zvědavé návštěvníky vyhlížely

Charitní pečovatelskou službu Zlín finančně podporuje Zlínský kraj ze svého rozpočtu k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2019, statutární město Zlín a dárce.

Zdeňka Vlčková,
vedoucí pečovatelské služby,
Charita Zlín

Mše svatá s otcem Kamilem, zlínským děkanem, prohlídka chrámu v Poutním místě Štípa a následné milé předprázdninové klábosení

Charita Zlín = ruka podaná v nesnázích VI/1991 - VI/2019

(pr)

Čtyři v jednom

Zlín – Zlínský filmový festival má dobré jméno nejen u nás, v regionu, nejen u nás, v zemi, ale i ve světě. A Charita Zlín byla jeho malilinkatou součástí. Ti, kteří do charitáckého stanu zavítali, se nejen dozvěděli o činnosti organizace, ale prožili čtyři radosti v jedné chvíli. Jaké?

1. Navštívili přece ZLÍN FILM FESTIVAL
 2. Zavítali do Zámecké zóny ke stánku Charity Zlín
 3. Vyrobili si originální buttonek a tím podpořili činnost Domovinky-centra denních služeb pro seniory
- Výnos 12 422 korun je pro Domovinku. Děkujeme!

Pavla Romaňáková,
Charita Zlín

Kartička pomoci v nesnází. Informace, které záchranáři ocení

Charita Zlín = ruka podaná v nesnázích VI/1991 - VI/2019

Zlínsko – U příležitosti ustanovení zlínské Charity připravila organizace dárek nejen pro uživatele poskytovaných služeb, ale také pro seniory a osoby se zdravotním či tělesným postižením, kteří doposud sociální a zdravotní služby nevyužívají. Důvod je velmi prostý. Každý se může dostat do nekomfortní situace, kdy je indisponován a potřebuje pomoc. Jenže to je mnohdy jediné, co ví...

Jak může nějaká kartička pomáhat, či dokonce zachraňovat?

Kartička pomoci v nesnází obsahuje základní osobní údaje, podstatné, ale zároveň velmi stručné informace k nemocem a užívaným lékům, kontakty na osoby blízké, ale také na instituce, jejichž telefonní čísla se nám, co si budeme povídat, velmi často pletou. Kartička je řešena tak, aby ji majitel měl v domácnosti na viditelném místě nebo spíše u svých osobních dokladů, aby posloužila i v případě, kdy se nenachází doma. Velikostí je spíše menší, aby nepřekážela, ale byla vidět. Snadno ji tak objeví lidé ze záchranného integrovaného systému, především lékaři a policisté. Jako bonus je přiložena magnetka pro upevnění na lednici.

Kartička pomoci v nesnází je součástí projektu financovaného z prostředků Tříkrálové sbírky 2019.

*Pavla Romaňáková,
Charita Zlín*

Byli jsme na bedně

Po celý květen jsme jezdili, či chodili do práce na kole. A naše finální fotografie s výstižným textem zabodovala. Třetí místo patří zlínské Charitě a jejím dvěma týmům KolemNEkolem a NEkolemKolem

Tak my už jdeme do finále
a za všechno Cyklo Zlín vážně dík
zas přijdem a možná i kouzelník
Kdo to jednou zažil, příště se vrátí
a zas se potká s naší partou 'Homo Cykliens'
na shledanou #CharitaZlín

(pr)

Exercicie. Síla, klid a načerpání potřebného pro práci i osobní život

Přijď Duchu Svatý, přijď, na mocnou přímlyvu Neposkvrněného srdce Panny Marie, Tvé milované nevěsty.

Ráda se podělím o krásný duchovní zážitek z exercicií na Velehradě, které se konaly jen několik dnů před velkým církevním svátkem seslání Ducha Svatého, Božího hodu svatodušního. Pořádala je Česká republika pro Ježíše, s milou nadstavbou, již bylo hudební těleso – trubka, příčná flétna, kytara, klarinet a soprán saxofon...

Jmenované nástroje a nádherný zpěv nás provázely po celou dobu pobytu. Hned první mši svatou sloužil Mons. Pavel Posád, pomocný světitel biskup českobudějovický, spolu s dalšími asi deseti kněžími, kteří se pravidelně každoročně scházejí od roku 1977

u příležitosti výročí svého kněžského svěcení. Mše svatá byla slavnostní a velmi krásná.

Exercicie vedl P. Dušan Monček z Dolné Tižiny u Žiliny spolu s P. Dominikem Janem Richterem z Vranova nad Dyjí u Znojma. Exercicie probíhaly trochu netradičním způsobem a každý z nás si odvezl hluboké zážitky z úkonu pokory s mytím nohou a osobním požehnáním. Každý večer probíhala adorace a následovala noční tichá adorace. Po celou noc věřící adorovali ve ztichlé noční kapli za tlumeného osvětlení - ať už po skupinkách nebo jednotlivě - ani na chvíli zde Ježíš v noci nebyl sám. Osobní adorační úkon byl taktéž velmi silným zážitkem a nepochybuji o tom, že ze síly přijatého požehnání většina z nás ještě stále čerpá až neuvěřitelný pokoj

a pociťuje přítomnost Ducha Svatého. Přednášky se tématicky dotýkaly nadcházejícího svátku seslání Ducha Svatého. Byly protkнутy četbou a vysvětlováním evangelií a byl dán i krátký prostor na dotazy. Každý z nás zakusil velkou moc žehnající modlitby a reakce jednotlivých osob byly mnohdy nabitě silnými pozitivními emocemi. V tématech se objevilo lurské poselství, spojení s Pannou Marií, svatými a anděly. K tématům patřily také povinnosti stavu ve spojení s Boží vůlí. Všichni jsme přijali velmi dobrou a cennou doporučení a pobídku ke každodenní modlitbě a ke každodennímu zpytování svědomí. Boží Trojici a Matku Boží Pannu Marii máme stále zvat do svého života. Zcela novým způsobem jsme skutečně poznávali Ducha Svatého skrze Janovo evangelium a chápali také význam duchovní přítomnosti Panny Marie. Myslím, že všichni

jsme pocítili opravdovou touhu k rozhodnutí pozvat Ježíše Krista do svého života. Ranní modlitby růžence nás připravily na celodenní soustředěnost a pozornost pro Boha. Také jsme navštívili baziliku... a každý si odvážel bohaté požehnání domů, do svých rodin, na své pracoviště, kolegům i přátelům.

Patří sem ještě mnoho dalších zážitků, se kterými bych se s vámi podělila, ale mnohem důležitější je zažít osobně tu velkou sílu a klid a načerpání všeho potřebného pro další práci i osobní život.

Děkuji za duchovní podporu

Mgr. Eva Danielová,
vedoucí služby Charitní domov pro matky s dětmi v tísni Zlín

HUMANITÁRNÍ POMOC

Sbírka pomáhá i dětem z Cheshire Home

Chipata – Domov Leonarda Cheshire v Chipatě již v minulosti žádal příznivce, aby ho podpořili a pomohli mu starat se o bezbranné, postižené a sirotky. V domově se věnují také rehabilitacím u dětí s různými fyzickými postiženími.

Podle ředitelky domova, sestry Petronelly Chandy, se domov v letošním roce potýká s finančními problémy. Tamním pracovníkům se nedaří uživit více než 27 dětí, které tam v současné době pobývají.

Chiparamba Trust Organization dodala do domova zdravotní pomůcky, invalidní vozíky, školní tašky, dětské oblečení a zahradní náčiní, které nastrádali čeští dárci ve sbírce Kontejner pro Zambii. Arcidiecézní charita Olomouc a sudoměřičtí dobrovolníci pak kontejner vypravili na cestu do Afriky. Nyní sbírka přispívá ke zlepšení života dětí, které v Cheshire Home pobývají. „Za toto gesto jsme velmi vděční,“ děkuje sestra Petronella.

Kontejner pro Zambii měl pomáhat jen škole a chudým obyvatelům vesnice Chiparamba. Ředitel organizace Chiparamba Trust John Zimba však rozšířil pomoc i do Cheshire Homes. „Také tyto domovy sehrávají důležitou roli v životě dětí na okraji, snaží se je probouzet do života, a to mají

s naší organizací společné,“ vysvětlil. Potřebné věci obdrželi v Chipatě kromě dětí i lidé bezbranní a s postižením, kteří do domova docházejí pro pomoc.

(red)

Výstava, přednáška, projekce a ochutnávka kávy přiblížily Haiti

Šternberk – Voní káva, bublá voda, lidé si prohlížíjí pestrobarevné fotografie nebo pomalovaná plátna, šperky, mýdla či přáníčka. Pak usedají na židle a před nimi se rozsvítí obrazovka. A jsou na Haiti. Do Karibiku se vydávají nejen prostřednictvím výstavy Všechny barvy naděje, ale také přednášky humanitární pracovníce Kláry Löffelmannové, která pomáhá těm nejzranitelnějším na Haiti pod hlavičkou Arcidiecézní charity Olomouc. Akce se uskutečnila 21. května.

Haiti je země známá především přírodními katastrofami, chudobou a nedostatkem kvalitní pitné vody. Málokdo ale ví, že drtivá většina Haitianů jsou potomci otroků přivezených z Afriky. Ti se zároveň jako první na světě vzbouřili a z otroctví osvobodili. „Haitiané jsou velmi zruční, najdou způsob jak cokoli opravit. Jsou mezi nimi i řemeslníci, třeba ševci, pekaři a většina mužů

se živí rybolovem,“ říká Klára. Vzápětí diváci vidí na obrazovce, jak to vypadá uvnitř chýše, ty bývají všelijaké. Stlučené z plechu, nebo hliněné s palmovými listy, jindy betonové. Většina denních aktivit se však odehrává venku, tam se i vaří.

Pět i šest lidí na jediné motorce

Zmatek vládne i v ulicích, kde se ve městě pohybuje bezpočet aut, nejrůznějších vozítek a mopedů. „Dopravní pravidla nikdo nedodržuje. Mezi auty občas proběhne osel nebo koza. Projíždějí tam i motorky, kdy na jediné sedí i pět-šest lidí,“ přibližuje pracovníce Charity.

Hlavním městem Haiti je Port au Prince. Podle Kláry je městem překvapení, a ne vždy milých. Jednou musela s řidičem otáčet auto, aby se vyhnuli zapáleným barikádám. To lidé demonstrovali proti zkorumpované vládě. Bohužel došlo i na střelbu a demonstrace stála pár lidí život. „Ve čtvrtích navíc vládou různé

gangy. Na Haiti není bezpečno,“ dodává. Z přeplněných měst se diváci dostanou na pustý venkov. Zhlédnou krátký film z odlehlejší oblasti na severozápadě země – Baie de Henne. Záběry ze sluncem vyprahlé země doplňují autentické zpěvy a bubnování. Ve filmu se objeví i ošetřování malých dětí. Tyto zdravotnické kempy pořádá Charita s přispěním českých dárců, podle Kláry Löffelmannové si v baiedehennské školní jídelně každý rok vytvoří provizorní ordinaci a jdou na to. „Prohlídky a následná ošetření jsou velmi důležité. Pokud se u Haitianů nepodchytí v začátku i banální nemoc, může to skončit úmrtím,“ upozorňuje Klára.

Další zastávkou je Gonaïves, kde se přítomní seznámí s projektem Adopce na dálku. Zjistí, jak se daří těm nejchudším haitským dětem a jak jim projekt pomáhá. Mohou chodit do školy, kde získají vzdělání i teplé jídlo. Přednášku ve Šternberku zpestřili dětské manekýny, kteří si oblékli uniformy haitských školáků. A moc jim to slušelo.

Obraz smutku ale i naděje

A přednáška je u konce. Lidé odcházejí z Informačního centra, někteří z nich podpoří projekty na Haiti zakoupením vystavených šperků a nejrůznějších ručně vyráběných věcíček doveze-

ných z Haiti. Mezi nimi jsou i malovaná plátna. Jedno takové zdobí kancelář ředitelky Charity Šternberk, která přednášku uspořádala. „Plátno jsem si koupila před lety při benefiční akci. Ředitel Arcidiecézní charity Olomouc je dovezl přímo z haitského tržiště. Všechna plátna postupně mizela, ale jedno tam zůstávalo a já se k němu stále vracela. Bylo jiné, takové smutné, potměšilé,“ líčí Pavlína Vyvozilová a obraz popisuje. Plátno je malované v modročerných barvách, jeho hlavním motivem je hlava Haitiana, dále žena klečící na hřbitově a všude kolem kříže. „Haitian se dívá do dálky a vidí tam budoucnost. Ten obraz mě zasáhl,“ dodává ředitelka Charity Šternberk.

Také díky mnohým českým dárcům teď mají některé děti a potřební lidé z haitské komunity šanci na lepší budoucnost.

Děkujeme návštěvníkům akce za podporu. Dále děkujeme Charitě Šternberk. I ta nás v naší činnosti podporuje. Charitě Šternberk a šternberskému Informačnímu centru děkujeme také za uspořádání této přednášky i výstavy.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Charita pomáhá při lokálních povodních. Do vyplavených domů dodává vysoušeče a další potřebné věci

Konicko, Prostějovsko – Vyplavené cesty, zahrady, dvory a sklepy domů. Takto potrápily v červnových dnech přívalové deště obce na Konicku a Prostějovsku. Charity aktivovaly své humanitární sklady, půjčují zasaženým vysoušeče zdiva, hygienické prostředky a kýble, dále zůstávají v kontaktu se starosty zasažených obcí.

Od doby, co začaly lokální povodně na Valašsku a Vsetínsku, místní Charity reagují na potřeby zasažených lidí ve spolupráci se starosty zasažených obcí. Naposledy přívalové deště napáchaly škody na Konicku a Prostějovsku. „Mimořádnou událost řeší místně příslušné Charity, které mohou v případě potřeby využít náš humanitární sklad. Minulý týden jsme půjčili 15 vysoušečů na Prostějovsko a tento týden 2 vysoušeče na Konicko. Pro případ nouze jsou přichystané i hygienické balíčky, různé nářadí, pracovní ochranné pomůcky, elektrocentrály, pohotovostní batohy, ale i deky a nafukovací matrace,“ přibližuje Martin Zamazal, národní koordinátor pro mimořádné události a vedoucí humanitárního oddělení Arcidiecézní charity Olomouc.

Z 15 zapůjčených vysoušečů zbyl ve skladu Charity Prostějov už jen jediný. Tamní pracovníci pomáhají zasaženým obcím v okolí už víc jak týden. „Minulý čtvrtek jsme poskytli 5 vysoušečů do vyplavených rodinných domů ve Tvorovicích a dalších 5 putovalo do Dřevnovic. Ze svého skladu jsme pro zasažené uvolnili ještě desítky kusů Sava, různé hadry, kbelíky a podobně,“ říká koordinátor pro mimořádné události Charity Prostějov Vít Forbelský.

Dodává, že své vlastní vysoušeče Charita Prostějov půjčila ještě do Vřesovic. Tento týden putovaly další do Doloplah, Stařechovic a Služína.

Extrémní srážky zasáhly ve středu 19. června i některé obce na Konicku. Charitní vysoušeče pomáhají dosud například rodině, jejíž dům vyplavil přívalový déšť v Kandii. „Aktuálně zvažujeme zapůjčení dalších vysoušečů ještě do Olbramic, ve skladu Arcidiecézní charity Olomouc jsme je již rezervovali,“ sděluje ředitel Charity Konice Marek Navrátil. Podle něj bylo třeba po lokální povodni kontaktovat nejvíce zasažené obce, poté přišly na řadu další. Se starosty těchto obcí a hasiči pak Charita vyhodnotila situaci a potřebnost. „Nyní zůstáváme v kontaktu ještě s Čechy pod Kosířem, Laškovem a Olbramicemi. Dále jsem konzultoval se starosty či místostarosty v Náměšti na Hané, Senici na Hané, Vilémově a Laškově. Všude tam přívalové deště s různou intenzitou vyplavily cesty, zahrady, dvory, sklepy, garáže a v několika případech i části domů,“ dodává Marek Navrátil.

Charity jsou vybaveny účinnými prostředky a pomáhají tam, kde je potřeba také díky dárcům Tříkrálové sbírky.

Lidé mohou přispívat na zvládnutí následků lokálních povodní a jiných mimořádných událostí na:

č. ú.: 115-106 06 70 297/ 0100.

DĚKUJEME.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Multikulturní den nabídl mladým i „dovolenou“ na Haiti

Hradec Králové – Hudba, zpěv, tanec, vůně pochoutek, zajímavé přednášky, kvízy... A také nejrůznější země z celého světa. Diecézní charita Hradec Králové uspořádala na konci školního roku Multikulturní den pro gymnazisty. Jeden ze školních prostor tak patřil i Haiti a humanitární pracovníci Kláre Löffelmannové.

Pod hlavičkou Arcidiecézní charity Olomouc pomáhala přímo ve zhrouteném státě už třikrát.

„Co se vám vybaví, když se řekne Haiti?“ ptá se Klára studentů. Na plátně za ní je vidět fotografie pláže obklopené z jedné strany mořem,

z druhé palmami. „Karibik!“ Hlásí jeden z chlapců a má pravdu. „Krásné pláže, čisté moře, zelené stromy, velké hotely!“ vykřikují další studenti.

„Jasně, dovolená na Haiti by byla fajn. No tak uvidíme, jedeme...“ usmívá se humanitární pracovnice a její přednáška otevírá mladým lidem dveře do země, kde kousnutí od komára může být smrtelné, kde se otřásá země, kde je bída, nedostatek pitné vody, ale také radost z přítomného okamžiku.

Původní obyvatelé na Haiti byli indiáni, sloužili jako pracovní síla, ta ale nestačila, a proto kolonizátoři začali na Haiti přivážet ještě otroky z Afriky. „V řeči indiánů vlastně Haiti znamená ‚hornatá země‘“, dodává Klára.

Haiti bylo první černošskou republikou na světě, tamní lidé ale nevěděli, jak se svobodou naložit, čelili diktátorům a problémy tam trvají dosud. Podle Kláry se stát nedokáže postarat o své obyvatele, život je tam těžký. Na plátně se objeví město a nad ním nebe plné černého hustého kouře.

„Tady jsme narazili v Port au Prince na manifestaci. Ulicemi jde dav lidí, kteří zapalují pneumatiky, rozbíjejí auta, rabují obchody. To je lepší auto otočit a ujet,“ říká Klára s tím, že Haitané aktuálně demonstrují proti zkorumpované vládě. V jejich zemi se má dobře jen pár pohádkově bohatých, další lidé živoří.

Rejdní v odpadcích

Na dalším obrázku je kopa nepořádku a v ní rejdí divoké prase. Přimo v centru města. „Je tu velký problém s odpady. Ten se čas od času nahromadí a zapálí nebo vyveze do přístavu,“ přibližuje Klára. Studenti tak zjišťují, že většina pláží je znečištěných, ty krásné, o které je postaráno, se nacházejí pouze v rezortech. Pobyt tam si ale drtivá většina místních nemůže dovolit.

Jih Haiti je zelený, zemědělský, sever zase spíš polopoušť až poušť. Problém s vodou je po celé zemi. Než jdou děti do školy, musí se vydat s těžkými kanystry pro vodu. To samé dělají i po příchodu ze

školy domů. „Aby se měli v čem umýt, v čem vařit, prát...“ vysvětluje Klára.

Mladí se dále dozvídají o zemětřesení, ale také o tom, co se na Haiti pěstuje a jak konkrétně a komu tam Arcidiecézní charita Olomouc pomáhá.

„A co je hlavním cílem vašich aktivit? Je dlouhodobý?“ ptá se jedna slečna.

„Cílem je, aby Haitané měli vzdělání, od toho se spousta věcí odvíjí. Aby uměli řemesla, aby si mohli pomoci sami,“ odpovídá jí humanitární pracovnice. Jednou z možností je třeba projekt Adopce na dálku, kdy čeští dárci platí dětem vzdělání a jedno teplé školní jídlo denně. Do programu jsou zařazeny opravdu ty nejchudší děti. „Jednoho chlapce jsme doslova vytáhli z ulice. Teď je z něj nejlepší žák,“ zmíní jeden příběh s dobrým koncem Klára Löffelmannová.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Ze Zaparkuj Festu do rozvojových zemí. Třeba na Haiti

Olomouc – Olomoučtí si vyzkoušeli tíhu kufru uprchlíka, uvelebili se v křesle z plechovek, ochutnali haitské speciality a mnohem víc. Ve středu 26. června je totiž na Zaparkuj Festu přivítala i Charita.

Spolek Zaparkuj oživuje veřejný prostor v Olomouci a okolí. Od června pořádá v parcích a zahradách koncerty, projekce a další kulturní program. V atraktivním prostoru na parkánu u Konviktu se návštěvníci potkali i s Charitou. Podívali se tak do rozvojových zemí, vžili se do příběhů tamních obyvatel a popovídali si s lidmi, kteří jim přijíždějí do krušných podmínek pomáhat. „Máme tu pár interaktivních instalací, jedna přibližuje například téma migrace. Jde o příliš těžký kufr, který si lidé mohou vyzkoušet zvednout,“ sděluje Šárka Zápotocká z Charity Česká republika a ukazuje pestrý červený kufřík, k němuž jsou přivázané červené balonky Charity. Vznáší se lehounce ve vzduchu. Právě Charita totiž některým potřebným v jejich těžkostech ulehčuje.

Na parkánu si lidé vyzkoušeli i sprejování a nejrůznější workshopy. Poslechli si koncert písničkáře Vadima Windyho a zhlédli kultovní film Big Lebowski.

Bar a bistro Konvikt patřily Haiti. Lidé si tam popovídali s humanitární pracovnicí Klárou Löffelmannovou, která vyjíždí za Arcidiecézní charitu Olomouc každý rok do terénu na měsíční

misí. Z publika zazněl dotaz na zemětřesení, které spolu s Klárou přiblížil ještě Martin Zamazal. Ten pomáhal s Charitou na Haiti po ničivém zemětřesení v roce 2010. Besedu zpestřila projekce fotografií i videa a miniaut haitských specialit. Nechyběly jednohubky z manga a ananasu, banánu a arašídového másla, avokádová pomazánka, papája a další dobroty.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**